

Veileder

Kombinert søknadsveileder for tildeling av felles sikkerhetssertifikater

Dette dokumentet er en ikke-juridisk bindende veileder fra Den europeiske unions jernbanebyrå. Det berører ikke de beslutningsprosessene som er fastsatt i gjeldende EU-regelverk. Videre hører en bindende tolkning av EU-retten under EU-domstolens enekompetanse.

Manuskript ferdigstilt i desember 2024

Første utgave av den kombinerte veiledningen for søkere og myndigheter

Luxembourg: Den europeiske unions publikasjonskontor, 2025

© Den europeiske unions jernbanebyrå, 2025

Med mindre annet er angitt, er gjenbruk av dette dokumentet autorisert under Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)-lisensen (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Dette betyr at gjenbruk er tillatt, forutsatt at det gis riktig kreditering og eventuelle endringer angis.

Veileder

Kombinert søknadsveileder for tildeling av felles sikkerhetssertifikater

Innhold

1. Innledning	4
1.1. Formålet med veilederen	4
1.2. Hvem er veilederen rettet mot?	5
1.3. Virkeområde	5
1.4. Veilederens oppbygning	6
1.5. EU-regelverk	7
2. Vilkår for søknad om et felles sikkerhetssertifikat	9
3. Hvordan søker man om et felles sikkerhetssertifikat	12
3.1. Innlevering av en søknad	12
3.2. One Stop Shop (OSS)	13
3.3. Valg av sikkerhetssertifiseringsorgan	15
3.4. Språkpolitikk	16
3.5. Gebyrer og avgifter	17
4. Søknadsdokumentets oppbygning og innhold	18
5. Sikkerhetsvurderingsprosessen	20
5.1. Forhåndskoordinerings	22
5.2. Mottak av søknaden	23
5.3. Innledende kontroll	26
5.4. Detaljert vurdering	29
5.5. Beslutningstaking og avslutning av vurderingen	33
6. Tidsramme for sikkerhetsvurderingen	34
7. Beredskapstiltak	36
8. Kommunikasjonsordninger	37
9. Håndtering av spørsmål	38
9.1. Bruk av spørsmålsloggen	38
9.2. Kategorier av spørsmål	38
10. Kvalitetssikring	42
11. Revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn	43
12. Sammenheng mellom vurdering og tilsyn	44
13. Opplæringssentre, enheter med ansvar for vedlikehold og transport av farlig gods	45

14.Voldgift og klager	46
14.1. Voldgift.....	46
14.2 Fornyet vurdering.....	47
14.3 Klage	48
14.4 Domstolsprøving	49
15.Oppdatering og fornying av et felles sikkerhetssertifikat.....	50
15.1 Vurdering av behovet for å oppdatere et felles sikkerhetssertifikat.....	50
15.2 Driftens type og omfang	52
15.3 Utvidelse av driftsområdet	52
15.4 Endring av rammereglene for sikkerhet	53
15.5 Endring av de vilkårene det felles sikkerhetssertifikatet ble utstedt på	53
15.6 Eksempler på endringer som kan kreve oppdatering av sikkerhetssertifikatet ...	53
16.Fornyng av et felles sikkerhetssertifikat	56
17.Begrensning eller tilbakekalling av et felles sikkerhetssertifikat	57
VEDLEGG 1 Anvisninger angående innholdet i søknaden om et felles sikkerhetssertifikat	58
VEDLEGG 2 Liste over spørsmål som skal inngå i den nasjonale sikkerhetsmyndighetens søknadsveileder	61
VEDLEGG 3 Mal for en handlingsplan	63
VEDLEGG 4 Anvisninger for hvordan sikkerhetssertifiseringsorganet fyller ut feltene i OSS når det utarbeides et felles sikkerhetssertifikat.....	64
Vedlegg Modellmal for kartleggingstabell i forhold til kravene i de nasjonale reglene	66

1. Innledning

Jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere bærer det fulle ansvar for sikker drift av jernbanenettet og risikohåndtering i den forbindelse. Den enkelte har her ansvar for sin del av nettet. Opprettelse av et sikkerhetsstyringssystem er fastsatt som den mest hensiktsmessige måten å ivareta dette ansvaret på.

Det felles sikkerhetssertifikatet dokumenterer at jernbaneforetaket har etablert sitt sikkerhetsstyringssystem og er i stand til å overholde de rettslige forpliktelsene i artikkel 10 nr. 3 i direktiv (EU) 2016/798.

Det bør bare gis tilgang til jernbaneinfrastrukturen til jernbaneforetak som har et gyldig felles sikkerhetssertifikat.

Det felles sikkerhetssertifikatet er gyldig for et bestemt driftsområde, dvs. ett eller flere nett i én eller flere medlemsstater der et jernbaneforetak har til hensikt å drive virksomhet.

Avhengig av driftsområde kan den utstedende myndighet («sikkerhetssertifiseringsorganet») være Den europeiske unions jernbanebyrå («byrået») eller vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighet. For å lette lesningen, og dersom annet ikke er oppgitt, brukes de tilfeller der byrået er ansvarlig for å utstede felles sikkerhetssertifikater som grunnlag for veiledningen i dette dokumentet. Dette omfatter samarbeid med én eller flere nasjonale sikkerhetsmyndigheter, avhengig av driftsområdet. Den samme veilederen gjelder imidlertid også dersom søknaden om et felles sikkerhetssertifikat er rettet til en nasjonal sikkerhetsmyndighet.

Denne veilederen er et levende dokument som er utarbeidet i samarbeid med nasjonale sikkerhetsmyndigheter og bransjerepresentanter. Tanken er at det skal forbedres løpende på grunnlag av tilbakemelding fra brukerne og de erfaringer man gjør seg under gjennomføringen av direktiv (EU) 2016/798 og gjeldende EU-rett.

1.1. Formålet med veilederen

Denne veilederen inneholder informasjon til både nasjonale sikkerhetsmyndigheter og søkere om prosessen og forhold de må være oppmerksomme på. Den må leses i sammenheng med veilederen om bruk av OSS på byråets nettsted. Maler og skjemaer som det henvises til i dette dokumentet, er tilgjengelige i OSS.

Den beskriver særlig

- ▶ vilkårene for søknad om et felles sikkerhetssertifikat
- ▶ prosessen ved søknad om et felles sikkerhetssertifikat
- ▶ oppbygning og innhold i det søknadsdokumentet jernbaneforetaket skal framlegge
- ▶ særlige forhold ved vurderingen
- ▶ vilkårene for oppdatering eller fornying av et felles sikkerhetssertifikat

- ▶ vilkårene for fornyet vurdering og klage på beslutninger
- ▶ vilkårene for begrensning eller tilbakekalling av et felles sikkerhetssertifikat

1.2. Hvem er veilederen rettet mot?

Veilederen er rettet mot jernbaneforetak («søkerne») som ønsker å søke om et felles sikkerhetssertifikat, og mot byrået og nasjonale sikkerhetsmyndigheter når det foretas vurdering av søknader om sikkerhetssertifikat.

1.3. Virkeområde

Veilederen inneholder detaljert praktisk informasjon som primært skal hjelpe søkere og myndigheter med å forstå kravene til felles sikkerhetssertifikater som fastsatt i EU-regelverket. Veilederen suppleres imidlertid av følgende:

Søknadsveilederen fra de nasjonale sikkerhetsmyndighetene.

Den nasjonale sikkerhetsmyndighetens veileder bør beskrive og forklare de nasjonale saksbehandlingsreglene, bl.a. hvilke dokumenter søkeren skal framlegge for å godtgjøre at nasjonale regler er overholdt, den nasjonale sikkerhetsmyndighetens (eller medlemsstatens) gjeldende språkpolitikk og ytterligere opplysninger om hvordan man kan klage på den nasjonale sikkerhetsmyndighetens beslutninger.

Veilederen og veilederne om bruk av OSS er tilgjengelige på byråets nettsted.

Presiseringer om sikkerhetsvurderingsprosessen for felles sikkerhetssertifikater som er publisert på byråets nettsted.

Søkere anbefales å lese de relevante nasjonale veilederne nøye og kontakte de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene for rådgivning om hvilken dokumentasjon som kreves for å oppfylle de nasjonale kravene. Informasjon om grensestasjoner finnes på byråets nettsted, og dessuten anbefales det at man rådfører seg med de aktuelle nasjonale sikkerhetsmyndighetene om det nåværende standpunktet på dette feltet.

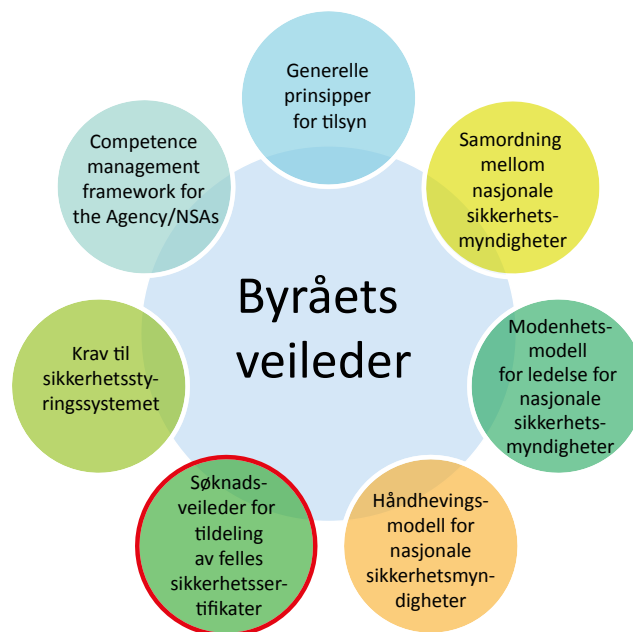
I alle tilfeller bør en søker som kontakter NSA, og som vurderer å levere inn en søknad til byrået, rådes til å kontakte byrået via kontaktskjemaet på nettstedet for å drøfte de potensielle planene og tidsrammen for søknaden. Formålet med denne drøftelsen er å hjelpe både byrået og søkeren med å planlegge søknaden og unngå at søkeren gjør feil i søknaden som krever at søknaden avsluttes og leveres inn på nytt.

En mer detaljert informasjon om hvordan særlige krav til sikkerhetsstyringssystemer skal oppfylles, finner søkere og myndigheter i veilederen om krav til sikkerhetsstyringssystemer på byråets nettsted.

1.4. Veilederens oppbygning

Dette dokumentet behandler tildeling av felles sikkerhetssertifikater. Det er også en del av byråets samling av veiledere som hjelper jernbaneforetak, infrastrukturforvaltere, nasjonale sikkerhetsmyndigheter og byrået med å oppfylle deres rolle og utføre deres oppgaver i samsvar med direktiv (EU) 2016/798. Opplysningene i denne veilederen suppleres av andre veiledere som skal utarbeides av de nasjonale sikkerhetsmyndighetene som nevnt ovenfor.

Figur 1: Byråets veiledere

1.5. EU-regelverk

Direktiv (EU) 2016/798 om jernbanesikkerhet (jernbanesikkerhetsdirektivet) er én av tre rettsakter som utgjør den tekniske bærebjelken i den fjerde jernbanepakken. Formålet er blant annet å forenkle og harmonisere sikkerhetsvurderingsprosessen til fordel for de søkerne som søker om et felles sikkerhetssertifikat. Dette vil redusere belastningen og kostnadene for søkerne, uavhengig av det tilsiktede driftsområdet og den myndigheten som er ansvarlig for å utstede felles sikkerhetssertifikater.

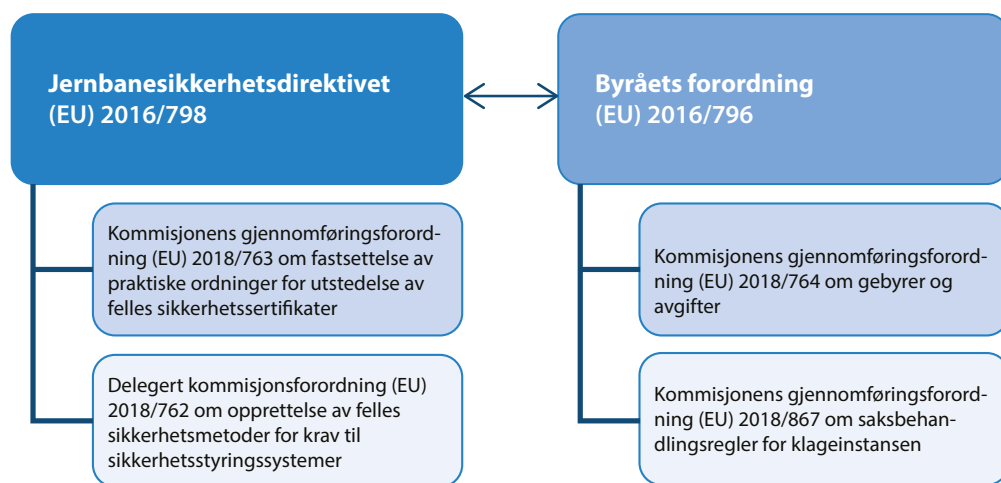
I samsvar med direktiv (EU) 2016/798 er formålet med felles sikkerhetssertifikater å dokumentere at jernbaneforetaket

har etablert sitt sikkerhetsstyringssystem som fastsatt i artikkel 9 i direktiv (EU) 2016/798

- ▶ oppfyller kravene i de relevante nasjonale regler som er meldt, og
- ▶ kan drives sikkert

Det EU-regelverket som er relevant for tildeling av felles sikkerhetssertifikater, er sammenfattet på [Figur 2](#) nedenfor.

Figur 2: Oversikt over EU-regelverket

Forordning (EU) 2016/796 om Det europeiske jernbanebyrå (byråets forordning) er én av de to andre rettsaktene som utgjør den tekniske bærebjelken i den fjerde jernbanepakken, og beskriver blant annet byråets rolle og ansvarsområder i forbindelse med tildeling av felles sikkerhetssertifikater.

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 om fastsettelse av praktiske ordninger for utstedelse av felles sikkerhetssertifikater har bidratt til å styrke harmoniseringen av framgangsmåten for sikkerhetssertifisering i EU og til å fremme samarbeid mellom alle parter som deltar i sikkerhetsvurderingsprosessen. Den presiserer derfor byråets, de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes og søkerens ansvarsområder og fastsetter nødvendige bestemmelser for å sikre et smidig samarbeid mellom dem. Vedlegg II til denne forordningen inneholder en velstrukturert og kontrollerbar prosess som sikrer at vedkommende

myndigheter (dvs. byrået og de nasjonale sikkerhetsmyndigheter) treffer de samme beslutninger under de samme omstendighetene, og at det er en viss grad av sikkerhet for at alle myndigheter utfører vurderingsprosessen på samme måte.

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/762 om fastsettelse av felles sikkerhetsmetoder for krav til sikkerhetsstyringssystemer («felles sikkerhetsmetoder for krav til sikkerhetsstyringssystemer») inneholde i vedlegg I de kravene som vedkommende myndigheter skal benytte for å vurdere relevansen, sammenhengen og tilstrekkeligheten av jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem. Dessuten må den som søker om det felles sikkerhetssertifikatet, i sitt søknadsdokument dokumentere at disse kravene er oppfylt.

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/764 endret ved **Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1903** fastsetter de gebyrer og avgifter som skal betales til byrået, og betalingsvilkårene, særlig følgende:

- ▶ Gebyrer og avgifter som byrået krever for søknader til byrået, herunder kostnader til oppgaver som er tildelt den nasjonale sikkerhetsmyndighet
- ▶ Gebyrer for tjenester byrået tilbyr
- ▶ Mulighet for rabatt for små og mellomstore bedrifter
- ▶ Gebyrer og avgifter som den nasjonale sikkerhetsmyndighet krever for nasjonale søknader, faller utenfor ovennevnte forordnings virkeområde og reguleres nasjonalt.

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/867 fastsetter forretningsordenen for byråets klageinstans. Denne forretningsordenen beskriver den prosedyren som brukes under en klage eller voldgiftssak i forbindelse med byråets utstedelse av felles sikkerhetssertifikater. Den inneholder nærmere opplysninger om inngivelse av en klage, klageinstansens arbeidsmetoder og stemmeregler, vilkår for godtgjørelse av medlemmenes utgifter m.m.

2. Vilkår for søknad om et felles sikkerhetssertifikat

Direktiv (EU) 2016/798 gjelder for jernbanenettet i medlemsstatene og krever at et jernbaneforetak har et felles sikkerhetssertifikat for å få tilgang til jernbaneinfrastrukturen i én eller flere medlemsstater, avhengig av sitt erklærte driftsområde.

Jernbaneforetak som transporterer gods og/eller passasjerer som hovedvirksomhet, selv om virksomheten bare er begrenset til levering av trekraft, skal ha en lisens i henhold til direktiv 2012/34/EU. Det er en forutsetning for å få tilgang til jernbaneinfrastrukturen at et slikt jernbaneforetak har en gyldig lisens og et felles sikkerhetssertifikat. En søker må i noen tilfeller ha både lisens og felles sikkerhetssertifikat for å starte virksomhet, men det er ikke et krav at søkere allerede har en lisens **før** de søker om et felles sikkerhetssertifikat, eller omvendt. Begge prosessene kan gjennomføres parallelt. **Begge** prosessene må imidlertid være fullført før tjenestene kan starte.

Bestemmelsene i direktiv (EU) 2016/798 er gyldige bare for jernbaneforetak som hører inn under direktivets virkeområde, noe som er avhengig av hvordan direktivet er innarbeidet i medlemsstatene. Medlemsstatene kan fastsette unntak fra virkeområdet for direktiv (EU) 2016/798, og derfor er det mulig at et felles sikkerhetssertifikat ikke er nødvendig i følgende tilfeller:

- (a) *privateid jernbaneinfrastruktur, herunder sidespor, som eieren eller en operatør benytter i sin godstransportvirksomhet eller persontransport for ikke-kommersielle formål, og kjøretøy som utelukkende brukes på slik infrastruktur*
- (b) *infrastruktur og kjøretøy som utelukkende brukes til lokale, historiske eller turistrelaterte formål*
- (c) *forstadsbaneinfrastruktur som tidvis brukes av tunge jernbanekjøretøy på de samme driftsvilkårene som gjelder for forstadsbanenettet når det utelukkende er nødvendig for å oppnå forbindelse med annen infrastruktur for disse kjøretøyene, og*
- (d) *kjøretøy som primært brukes på forstadsbaneinfrastruktur, men som er utstyrt med visse tunge jernbanekomponenter som er nødvendige for å muliggjøre transitt i en avgrenset og begrenset del av den tunge jernbaneinfrastrukturen utelukkende for å oppnå forbindelse med annen infrastruktur*

Nasjonale sikkerhetsmyndigheter bes angi og forklare i sine respektive søknadsveiledere om én eller flere av ovennevnte unntak gjelder i deres medlemsstat. Jernbaneforetak rådes til å rådføre seg med nasjonale sikkerhetsmyndigheter for å forstå hva som gjelder for deres særlige omstendigheter. Skiftetjenester kan kreve et felles sikkerhetssertifikat, men ikke nødvendigvis, avhengig av om de faller inn under bokstav a) ovenfor (et spørsmål om innarbeidingen i hver medlemsstat). Dersom de gjør det, er det viktig at søkere i OSS er tydelig på om de har til hensikt å drive godstransporttjenester og skiftingstjenester. I så fall må de velge godstransporttjenester eller «bare skifting», og da velger de denne fanen i OSS.

Det kan skje at de unntakene de relevante medlemsstatene har fastsatt for det planlagte driftsområdet som omfatter mer enn én medlemsstat, ikke er de samme. For eksempel kan drift på sidespor på privateid jernbaneinfrastruktur være unntatt fra virkeområdet for direktiv (EU) 2016/798 i én medlemsstat, men ikke i en annen. I slike tilfeller er det viktig at jernbaneforetaket i sin søknad beskriver og forklarer hvilke driftstyper som skal foregå i hver medlemsstat der den har til hensikt å drive virksomhet, idet eventuelt særlige nasjonale forhold i forbindelse med den eller de aktuelle driftstypene også angis dersom det er relevant (se også punkt 2.6 i vedlegg I).

Under alle omstendigheter må søknaden om et felles sikkerhetssertifikat alltid omfatte driftstypen for det relevante driftsområdet. For eksempel må et jernbaneforetak som bare leverer trekkraft til godsvogner, ha et felles sikkerhetssertifikat for godstransport (med eller uten transport av farlig gods). Dersom samme foretak også ønsker å levere trekkraft for passasjervogner som en offentlig tjeneste, må det ha et felles sikkerhetssertifikat som omfatter både gods- og passasjertransport (med eller uten transport av farlig gods og med eller uten høyhastighetstrafikk). Dersom transporten bare består av tomme passasjervogner, opererer selskapet bare som et godstransportselskap. Foretak som driver sporvedlikeholdskjøretøy på jernbanenettet som faller inn under virkeområdet for direktiv (EU) 2016/798, må **enten** ha sitt eget felles sikkerhetssertifikat som godstransportselskap eller, dersom dette er tillatt i den aktuelle medlemsstaten, tilby sine tjenester som underleverandører og i så fall operere gjennom den aktuelle infrastrukturforvalterens sikkerhetstillatelse. I sistnevnte tilfelle er infrastrukturforvalteren fullt ansvarlig for de produkter eller tjenester som leveres, og underleverandøren er ikke forpliktet til å ha et felles sikkerhetssertifikat.

Infrastrukturforvaltere kan – innenfor rammen av sin virksomhet – være nødt til å bruke tog, inspeksjonskjøretøy, arbeidsmaskiner eller andre spesialkjøretøy for forskjellige formål, for eksempel transport av materialer og/eller personell for bygnings- og infrastrukturvedlikehold, vedlikehold av sine infrastrukturkomponenter eller håndtering av nødsituasjoner. I slike tilfeller anses det at **infrastrukturforvalteren opptrer som et jernbaneforetak under eget sikkerhetsstyringssystem og egen sikkerhetstillatelse og uten behov for å søke om et eget felles sikkerhetssertifikat**, uavhengig av om infrastrukturforvalteren eier kjøretøyene.

Virksomhet som utføres på sidespor, for eksempel lasting av vogner, er industrivirksomhet som har tilknytning til særlige jernbaneaktiviteter, for eksempel sammensetning, forberedelse og flytting av grupper av kjøretøy som kan være tog eller vil bli brukt i tog. Dette omfatter sammenkopling av forskjellige kjøretøy slik at de utgjør grupper av kjøretøy eller tog, og flytting av dem. Infrastrukturforvaltere kan ikke ha ansvar for framføring av tog eller grupper av kjøretøy på jernbanenettet dersom de ikke er dekket av et felles sikkerhetssertifikat (eller en sikkerhetstillatelse). Det vil si at slik forflytting bare kan utføres av jernbaneforetak (eller infrastrukturforvaltere) som har gyldige sikkerhetssertifikater (eller sikkerhetstillatelser), eller av enhver annen organisasjon som opptrer som underleverandør for de aktuelle jernbaneforetakene (eller infrastrukturforvalterne), og er tilknyttet deres sikkerhetsstyringssystem.

Virksomhet som transport av militære kjøretøyer med tilhørende vogner for militært personell, anses ikke som passasjertransport, ettersom hovedvirksomheten er godstransport

2. Vilkår for søknad om et felles sikkerhetssertifikat

av kjøretøy. Den samme logikken gjelder for togtjenester der lastebiler lastes på godsvogner som godslast, og lastebilsjåførene transporteres i samme tog i en eget passasjervogn.

Nye jernbaneforetak bør være klar over at de må framlegge sine forretningsplaner for sin tiltenkte drift sammen med eventuelle forhåndskontrakter eller andre avtaler for å vise at de har på plass de elementene som kreves for en vurdering opp mot kravene i forordning (EU) 2018/762. De bør også tenke nøye på når de skal søke, ettersom planer flere år fram i tid vil gjøre vurderingen av deler av sikkerhetsstyringssystemet problematisk.

3. Hvordan søker man om et felles sikkerhetssertifikat

3.1. Innlevering av en søknad ⁽¹⁾

Jernbaneforetaket anmodes om å levere inn en søknad om et felles sikkerhetssertifikat via den sentrale dataportalen for OSS som finnes på [byråets nettsted](#).

et anbefales at en søknad om et felles sikkerhetssertifikat leveres inn **minst seks måneder** før

- (a) planlagt startdato for ny jernbanedrift som krever et **nytt** felles sikkerhetssertifikat
- (b) planlagt startdato for jernbanedrift etter at det er foretatt én eller flere vesentlige endringer av driftens type, omfang og område, som krever en **oppdatering** av det felles sikkerhetssertifikatet, eller
- (c) utløpet av gyldighetsperioden for det gjeldende felles sikkerhetssertifikatet, som krever en **fornyning** av det felles sikkerhetssertifikatet dersom jernbanedriften skal fortsette

Denne tidsrammen har til formål å redusere potensiell risiko knyttet til lang saksbehandlingstid, for eksempel dersom søknadsdokumentet ikke er tilfredsstillende og søkeren trenger mer tid til å framlegge supplerende opplysninger. Dette kan hindre at driften starter på planlagt dato eller være til hinder for fortsatt drift av et allerede sertifisert jernbaneforetak (se også [punkt 7](#)). Søkere bør være oppmerksom på at beslutningsdatoen (datoen for utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet) under normale omstendigheter vil være den datoen sertifikatet starter fra. Søkere bør merke seg at den lovfestede tidsrammen er den samme for nye, oppdaterte og fornyede søknader. I de to sistnevnte tilfellene forventes det imidlertid at sikkerhetssertifiseringsorganet har en forholdsmessig framgangsmåte og konsentrerer seg om endringer eller utestående saker siden forrige vurdering og resultatene av eventuell tilsynsvirksomhet som har funnet sted mellom utstedelsen av det opprinnelige sertifikatet og den aktuelle søknaden.

Det kan gis avslag på en søknad om et felles sikkerhetssertifikat av formelle grunner, for eksempel i situasjonene nedenfor (merk at det kan finnes andre situasjoner der det kan gis avslag):

- (a) dersom søkeren leverer inn en søknad (ny, oppdatert eller fornyet) mens en annen søknad allerede er under behandling, uansett driftens type, omfang eller område
- (b) dersom søkeren allerede har et gyldig felles sikkerhetssertifikat som er utstedt av et sikkerhetssertifiseringsorgan, og ønsker å utvide sitt driftsområde til andre medlemsstater ved å søke om et nytt felles sikkerhetssertifikat i de medlemsstatene som er berørt av det utvidede driftsområdet

⁽¹⁾ Før søknaden leveres inn, anbefales det at søkeren tar kontakt med alle de involverte sikkerhetssertifiseringsorganene og vurderer å be om en forhåndskoordinerings.

3. Hvordan søker man om et felles sikkerhetssertifikat

- (c) dersom søkeren allerede har et gyldig felles sikkerhetssertifikat og leverer inn en søknad om et «nytt» sikkerhetssertifikat uansett driftstype, omfang av drift eller driftsområde
- (d) dersom det ikke allerede finnes et gyldig felles sikkerhetssertifikat for en søker som leverer inn en søknad om fornying eller oppdatering
- (e) dersom det ikke er framlagt gyldig dokumentasjon på at kravene i (EU) 2018/762 om krav til sikkerhetsstyringssystemer er oppfylt

Det bør bemerkes at alle **førstegangssøknader** om et felles sikkerhetssertifikat, bør legges inn i OSS som «nye» søknader – uansett om søkeren har hatt et tidligere sikkerhetssertifikat eller ikke. Dersom søkeren har hatt et tidligere sikkerhetssertifikat etter den gamle ordningen, kan sikkerhetssertifiseringsorganet ta dette i betraktning ved vurdering av dokumentet.

Når en søknad er levert inn i OSS, kan den normalt ikke endres, med mindre søkeren anmoder om det og sikkerhetssertifiseringsorganet gjenåpner deler av søknaden via en utstedelse. I løpet av vurderingen kan søkeren også anmode om å få avsluttet sin søknad, for eksempel for å redusere kostnadene dersom søkeren kommer fram til at søknaden ikke er tilstrekkelig til å få en positiv vurdering. Disse anmodningene må formelt rettes til sikkerhetssertifiseringsorganet og leveres inn via OSS' spørsmålslogg (se [punkt 3.2](#)).

Søkeren kan starte en ny søknad basert på en tidligere anmodning eller søknad om forhåndskoordinering (se [punkt 5.1](#)). Dette kan særlig være nyttig for å unngå uoverensstemmelser mellom forskjellige søknader og framskynde innleveringsprosessen.

I alle tilfeller anbefales en søker som vurderer å levere inn en søknad til byrået, å kontakte byrået via kontaktskjemaet på nettstedet for å drøfte de potensielle planene og tidsrammen for søknaden. Formålet med denne drøftelsen er å hjelpe både byrået og søkeren med å planlegge søknaden og unngå at søkeren gjør feil i søknaden som krever at søknaden avsluttes og leveres inn på nytt.

3.2. One Stop Shop (OSS)

OSS er en IT-plattform som forvaltes av byrået. Den er tilgjengelig på alle EUs offisielle språk, og den benyttes til innlevering av alle søknader om et felles sikkerhetssertifikat.

For å søke om et felles sikkerhetssertifikat må søkeren ha en registrert OSS-bruker. En bruker er per definisjon en fysisk person som søkeren har utpekt til å forvalte søknadsprosessen i OSS. Det anbefales at denne registrerte brukeren er en person fra søkerens organisasjon, og at organisasjonen treffer tiltak for å sikre at det alltid er en registrert bruker. Samtidig blir brukeren som leverer inn en søknad i OSS, den kontaktpersonen som får tilsendt all kommunikasjon som gjelder søknaden. Søkerens kontaktperson kan imidlertid gi andre i (eller utenfor) sin organisasjon rettigheter, slik at de får tilgang til søknaden. Instruksjoner om hvordan dette gjøres, finnes i brukerveiledningen for OSS på byråets nettsted. Søkeren er selv ansvarlig for å administrere brukerne i sin organisasjon og deres tilknyttede tilgangsrettigheter til søknader.

For myndighetene må det relevante personalet være registrerte brukere av OSS som er tildelt en søknad av programansvarlig fra deres respektive myndigheter etter at de er blitt underrettet om en ny søknad som berører dem. En bruker er en fysisk person som er utpekt av myndigheten til å administrere sikkerhetsvurderingen i OSS. Forvaltning av brukere i myndighetens organisasjon (f.eks. ved sykefravær) og relaterte tilgangsrettigheter til søknader er utelukkende den aktuelle myndighetens og dennes programansvarliges ansvar.

OSS er utformet med sikte på å registrere resultatene av vurderingsprosessen, herunder grunnlaget for denne. Både søker og vurderingsansvarlige bør ta hensyn til at all relevant kommunikasjon skal registreres i OSS. Søkeren får også tilgang til status for alle faser av vurderingsprosessen, resultatet av vurderingen og beslutningen om hvorvidt det skal utstedes et felles sikkerhetssertifikat. Søkeren kan granske resultatene av vurderingen når vurderingen er godkjent av den relevante myndigheten. Når flere myndigheter deltar i sikkerhetsvurderingen, samler byrået resultatene av de forskjellige myndighetenes vurdering. Beslutningen om hvorvidt det skal utstedes et felles sikkerhetssertifikat, og årsakene til det, meddeles deretter søkeren i OSS. Når byrået er sikkerhetssertifiseringsorgan, skal meddelelsen om fakturering likeledes forvaltes via OSS.

OSS sikrer også konfigurasjonsstyring for alle opplastede dokumenter. Myndighetenes personale som deltar i sikkerhetsvurderingen, har den nødvendige påloggingsinformasjonen til å få tilgang til alle dokumenter og opplysninger om en søknad de har fått tildelt (dvs. søknadsdokumentet samt andre dokumenter eller opplysninger om vurderingen). Myndighetens personale har skrivebeskyttet tilgang til resultatene av en annen myndighets vurdering. I likhet med søkeren kan myndighetens personale også levere inn nye eller reviderte dokumenter i løpet av vurderingsprosessen som støtte for beslutningen. Dokumenter som er registrert i systemet, kan ikke slettes, men kan bare erstattes av en nyere versjon.

Alle søkere har til enhver tid rett til å utarbeide og levere inn gyldige søknader i OSS i samsvar med EUs gjeldende jernbaneregelverk, spesifikasjonene og vilkårene for bruk av OSS. Når byrået opptre som sikkerhetssertifiseringsorgan, leveres søknad om et felles sikkerhetssertifikat inn til byrået samt den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for det aktuelle driftsområdet, slik at den eller de kan ta seg av den delen som gjelder de nasjonale reglene.

I slike tilfeller hører overholdelse av alle formelle og materielle regler, krav, forutsetninger eller vilkår knyttet til administrative forhold, bl.a.

- ▶ ferdigstillelse og formell innlevering av søknaden i OSS
- ▶ innholdet i en formell kvittering for byråets mottak av søknaden
- ▶ kravet om underskrift av søknader i OSS og byråets rapporter, herunder endelige beslutninger/akter, og
- ▶ andre relevante spørsmål som er omfattet av EU-retten

under byråets enekompetanse, idet byrået fastsetter de relevante spesifikasjonene. I forbindelse med ovennevnte administrative spørsmål bør alle nasjonale sikkerhetsmyndigheter som deltar i vurderingen av en søknad (når byrået opptre som sikkerhetssertifiseringsorgan), derfor

3. Hvordan søker man om et felles sikkerhetssertifikat

behandle alle søknader som leveres inn i OSS, som gyldige, også ettersom byrået, når det opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan, er underlagt EU-retten og ikke noen de nasjonale krav som er fastsatt i EU-medlemsstatenes nasjonale forvaltningsrett.

Nøkkelfunksjonene i OSS er sammenfattet i nedenstående tabell:

Tabell 1: Nøkkelfunksjonene i OSS

<i>Søker</i>	<i>Myndigheter som deltar i sikkerhetsvurderingen</i>
▶ Innlevering av et elektronisk søknadsdokument	▶ Kvittering for mottak av en søknad
▶ Konfigurasjonsstyring av søknadsdokumentet (bibliotek)	▶ Konfigurasjonsstyring av vurderingsdokumentet (bibliotek)
▶ Visning av milepæler og hvor lang man er kommet med de forskjellige stadiene av sikkerhetsvurderingsprosessen (dashbord)	▶ Fastsettelse av milepæler og rapportering om hvor langt man er kommet med de forskjellige stadiene av sikkerhetsvurderingsprosessen (dashbord)
▶ Registrering av kommunikasjon med myndighetene (spørsmålslogg), noe som sørger for at beslutninger kan spores	▶ Registrering av kommunikasjon med søkeren (spørsmålslogg), noe som sørger for at beslutninger kan spores
▶ Visning av resultatene av vurderinger (når de er godkjent)	▶ Rapportering av resultatene av vurderinger
▶ Meddelelse av beslutningen om utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet	▶ Meddelelse av beslutningen om utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat
▶ Behandling av anmodninger om gjennomgang av sikkerhetssertifiseringsorganets beslutninger	▶ Godkjenning og administrasjon av brukere
▶ Godkjenning og administrasjon av brukere	▶ Tilordning av brukere til søknaden (administrasjon av roller og rettigheter)
▶ Tildeling av brukere til søknaden	▶ Forvaltning av alle søknader om et felles sikkerhetssertifikat som er tildelt myndigheten
▶ Forvaltning av alle søknader om et felles sikkerhetssertifikat som søkeren har levert inn	▶ Registrering av hendelser (hendelseslogg)
▶ Registrering av hendelser (hendelseslogg)	▶ Oppdatering av ERADIS-databasen

Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten kan fritt opprette et eget informasjonsstyringssystem, forutsatt at eventuelle problemer rettet til søkeren meddeles via OSS. Dette omfatter alle nødvendige dokumenter for å sikre at sporbarheten i beslutningene overføres til OSS før beslutningsprosessen finner sted.

Det finnes mer informasjon om OSS' funksjoner i [brukerhåndboken for OSS](#).

3.3. Valg av sikkerhetssertifiseringsorgan

Når søkerens driftsområde er begrenset til én medlemsstat, kan søkeren velge i OSS hvilken myndighet, enten byrået eller den nasjonale sikkerhetsmyndigheten i den berørte medlemsstaten, som skal være ansvarlig for å utstede det felles sikkerhetssertifikatet.

Jernbaneforetak kan utføre sine tjenester helt fram til grensestasjoner i nabomedlemsstater dersom medlemsstatene har anerkjent disse stasjonene. I slike tilfeller kreves ikke en utvidelse av driftsområdet dersom nettegenskaper og driftsreglene er de samme og derfor, etter samråd og avtale med de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene, sidestilles med drift som ellers er begrenset til én medlemsstat. Søkeren anmodes om å oppføre det landet i

OSS der driftsområdet vil være en grensestasjon, og angi i beskrivelsen av driftsområdet hva omfanget av drift vil være, f.eks. statsgrense til ... (navn på stasjonen eller sporseksjonen).

Søkere anbefales å konsultere de søknadsveilederne som er utarbeidet av hvert enkelt medlemsland der de har til hensikt å drive virksomhet for å finne informasjon om tilgjengelighet og detaljerte krav til grensestasjoner.

Dersom driftsområdet ikke er begrenset til én medlemsstat, er byrået som standard sikkerhetssertifiseringsorgan, og søkeren kan derfor i dette tilfellet ikke endre det sertifiseringsorganet som er identifisert i OSS.

Søkere bør være klar over at dersom de driver virksomhet i ett enkelt medlemsland og velger Byrået som sikkerhetssertifiseringsorgan, vil den relevante nasjonale sikkerhetsmyndigheten fortsatt være involvert i prosessen for den delen som gjelder nasjonale regler.

Valget av sikkerhetssertifiseringsorgan er bindende inntil sikkerhetsvurderingsprosessen er fullført eller avsluttet, noe som betyr at søkeren ikke kan endre dette når søknaden om et felles sikkerhetssertifikat er levert inn via OSS.

I tilfelle driftsområdet under forhåndskoordineringen (se [punkt 5.1](#)) er begrenset til én medlemsstat, kan søkeren beslutte å sende anmodningen til en annen myndighet. I så fall skal det inngis en ny anmodning om forhåndskoordinering i OSS.

3.4. Språkpolitikk

Dersom en nasjonal sikkerhetsmyndighet opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan, skal språket i søknadsdokumentet være et offisielt språk i medlemsstaten for det planlagte driftsområdet, som angitt i vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighets søknadsveileder.

Dersom byrået opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan, skal følgende språk benyttes i søknaden:

- For den delen av søknadsdokumentet som gjelder etablering av sikkerhetsstyringssystemet: et av EUs offisielle språk.
- For den delen av søknadsdokumentet som gjelder dokumentasjon av overholdelse av de meldte nasjonale reglene: det språket som er fastsatt av medlemsstaten for det planlagte driftsområdet, og angitt i vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighets søknadsveileder.

En nasjonal sikkerhetsmyndighet for det planlagte driftsområdet kan kreve at søkeren får oversatt, til et språk som godtas av den nasjonale sikkerhetsmyndighet, deler av dokumenter som er relevante for å kontrollere at gjeldende nasjonal regel er overholdt. Dette kravet er imidlertid begrenset til en beskrivelse eller annen godtgjørelse av hvordan sikkerhetsstyringssystemet oppfyller kravene i meldte nasjonale regler, og tillater ikke at den nasjonale sikkerhetsmyndigheten anmoder om at hele sikkerhetsstyringssystemet oversettes.

Søkeren anmodes om å ta høyde for oversettelsesbehov under planleggingen av sin søknad om et felles sikkerhetssertifikat.

3.5. Gebyrer og avgifter

Dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan, krever den nasjonale sikkerhetsmyndigheten inn gebyrer og avgifter i samsvar med sin nasjonale lovgivning. Ytterligere opplysninger finnes i vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighets søknadsveileder.

Dersom byrået opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan, er de gebyrer og avgifter som byrået krever inn med det formål å utstede nye, oppdaterte eller fornyede felles sikkerhetssertifikater, i samsvar med Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1903 endret ved Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1903 om gebyrer og avgifter til Den europeiske unions jernbanebyrå og tilhørende betalingsvilkår. En rabatt kan være tilgjengelig ved framlegging av egnet dokumentasjon for små og mellomstore bedrifter. Nærmere opplysninger finnes på byråets nettsted.

Gebyrer og avgifter er definert som følger:

- ▶ **Gebyrer:** beløp som kreves inn for å oppnå, vedlikeholde, oppdatere eller tilbakekalle felles sikkerhetssertifikater
- ▶ **Avgifter:** beløp som kreves inn for andre tjenester som forhåndskoordinerings, revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn

Beregningen av gebyrer og avgifter er summen av

- ▶ antall timer byrået har brukt på å behandle søknaden multiplisert med byråets timesats og
- ▶ de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes relevante kostnader i forbindelse med behandlingen av den nasjonale delen av søknaden

Byråets timesats fastsettes, slik at det er balanse mellom dets direkte kostnader (f.eks. lønn, reiseutgifter) og indirekte kostnader (f.eks. ledelses-/støttetjenester som sekretariat, økonomi og fellesutgifter). Kostnadene til kontroll er ikke inkludert i formelen og kreves inn separat.

Gebyrer og avgifter for eventuelle forhåndskoordineringsaktiviteter (se [punkt 5.1](#)) kreves inn i samsvar med ovennevnte formel.

Dersom søknaden avvises eller avsluttes på anmodning fra søkeren, skal søkeren betale gebyrer og avgifter for de tjenester som allerede er levert.

Dersom byrået er sikkerhetssertifiseringsorganet, forvaltes meddelelsen om fakturering via OSS. Fakturaen lastes opp til dokumentet, og meddelelsen sammen med informasjon om betalingsfrist sendes til den registrerte brukeren som søkeren har utpekt til å administrere søknadsdokumentet. Meddelelsesprosessen følger de samme prinsippene som varsling om problemer. Betalingsfristen fastsettes i samsvar med gjennomføringsrettsakten om gebyrer og avgifter til 60 kalenderdager fra den dato søkeren underrettes om fakturaen.

4. Søknadsdokumentets oppbygning og innhold

Søknadsdokumentet består av følgende:

- ▶ søknadsskjemaet
- ▶ når søkeren har en egen faktureringsadresse, anbefales det å ta med denne informasjonen i et eget dokument og laste den opp i OSS
- ▶ dokumentasjon for at søkeren har etablert et sikkerhetsstyringssystem i samsvar med artikkel 10 nr. 3 bokstav a) i direktiv (EU) 2016/798
- ▶ dokumentasjon for at søkeren oppfyller kravene i relevante nasjonale regler som er meldt i samsvar med artikkel 8 i direktiv (EU) 2016/798
- ▶ kryssreferanse i dokumentasjonen om sikkerhetsstyringssystemet for å vise plasseringen av dokumentasjonen for at de relevante kravene til felles sikkerhetsmetoder for sikkerhetsstyringssystemet og den gjeldende tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne for delsystemet for drift og trafikkstyring og gjeldende nasjonale regler er oppfylt, og
- ▶ gjeldende status for den eller de korrigerende tiltaksplanene for å løse alvorlige tilfeller av manglende overholdelse eller andre problemområder som eventuelt avdekket under tilsyn som har funnet sted siden forrige vurdering. Dersom søknaden gjelder fornying eller oppdatering av et eksisterende felles sikkerhetssertifikat, bør dette omfatte eventuelle utestående punkter fra tidligere vurderinger.

Søknadsdokumentet må leveres inn elektronisk via OSS ved hjelp av de elektroniske skjemaene som ligger i systemet. Anvisninger med hensyn til innholdet i søknaden om et felles sikkerhetssertifikat er oppgitt i vedlegg 1 til denne veilederen.

Søknaden må være konsis og selvstendig og inneholde alle relevante opplysninger.

Ved hjelp av elektroniske sjekklister som er tilgjengelige i OSS, anmodes søkeren om å sette opp dokumentasjonen særskilt overfor

- ▶ de kravene som er fastsatt i vedlegg I om de felles sikkerhetsmetodene for sikkerhetsstyringssystemet (flere opplysninger om disse kravene finnes i byråets veiledning om krav til sikkerhetsstyringssystemer)
- ▶ kravene til gjeldende teknisk spesifikasjon for samtrafikkevne som gjelder for delsystemet for drift og trafikkstyring (TSI OPE)
- ▶ de kravene som er fastsatt i relevante nasjonale regler for hver av medlemsstatene som er berørt av driftsområdet

Kartleggingstabellen gjør det mulig å indeksere informasjonen, slik at den vurderingsansvarlige lett kan finne dem, herunder lenker til underlagsdokumenter. I denne forbindelse bør søkeren bruke kommentarkolonnen i kartleggingstabellen i OSS for å kartlegge hvor i et bestemt dokument den nødvendige dokumentasjonen finnes. Dette vil

4. Søknadsdokumentets oppbygning og innhold

gjøre vurderingen raskere og redusere kostnadene, ettersom vurderingsansvarlige slipper å lete gjennom flere sider med dokumenter for å finne riktig dokumentasjon for at kravene er oppfylt. Dokumenter som framlegges til støtte for søknaden, bør være konsise og nevnt på hensiktsmessig måte i kartleggingstabellen. Varsom bruk av kartleggingstabellen kan bidra til å vise hvordan sikkerhetsstyringssystemet fungerer, og hvordan søkeren behersker det. Det kan henvises til andre dokumenter,

- ▶ slik at den vurderingsansvarlige kan være sikker på at de foreligger og om nødvendig kan kontrollere dem
- ▶ slik at man kan anmode om dem etter utstedelsen av det felles sikkerhetssertifikatet under etterfølgende tilsyn

Hver nasjonal sikkerhetsmyndighet anmodes i sin søknadsveileder om å beskrive og forklare hvilke krav som er fastsatt i de nasjonale reglene dens medlemsstat har meldt. Nasjonal sikkerhetsmyndighet kan kreve at søkere fyller ut en kartleggingstabell over prosessene sine i forhold til nasjonale krav og laster denne opp i den relevante nasjonale delen av søknaden.

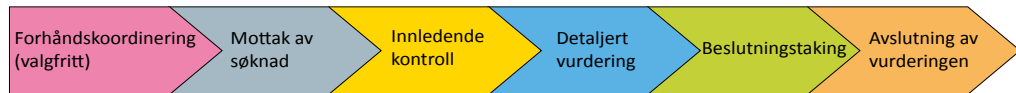
For hvert av de lovfestede kravene som skal oppfylles, må søkeren normalt vise både at det foreligger en prosess, og dessuten dokumentere at den er anvendt.

Som hovedregel omfatter en søknad om fornying eller oppdatering av et felles sikkerhetssertifikat fortsatt alle elementer som inngår i et søknadsdokument. Søkeren anmodes imidlertid om å angi og beskrive endringer i den dokumentasjonen som er levert inn siden forrige søknad (som dannet grunnlag for tildeling av et felles sikkerhetssertifikat). For å gjøre det lettere å se hvilke endringer som er gjort i dokumentasjonen, anbefales det at søkeren både merker endringene i de oppdaterte dokumentene og gir en forklaring på endringene. Det er fastsatt en forenklet prosess for spesifikke endringer av administrativ art.

5. Sikkerhetsvurderingsprosessen

Sikkerhetsvurderingsprosessen omfatter følgende faser:

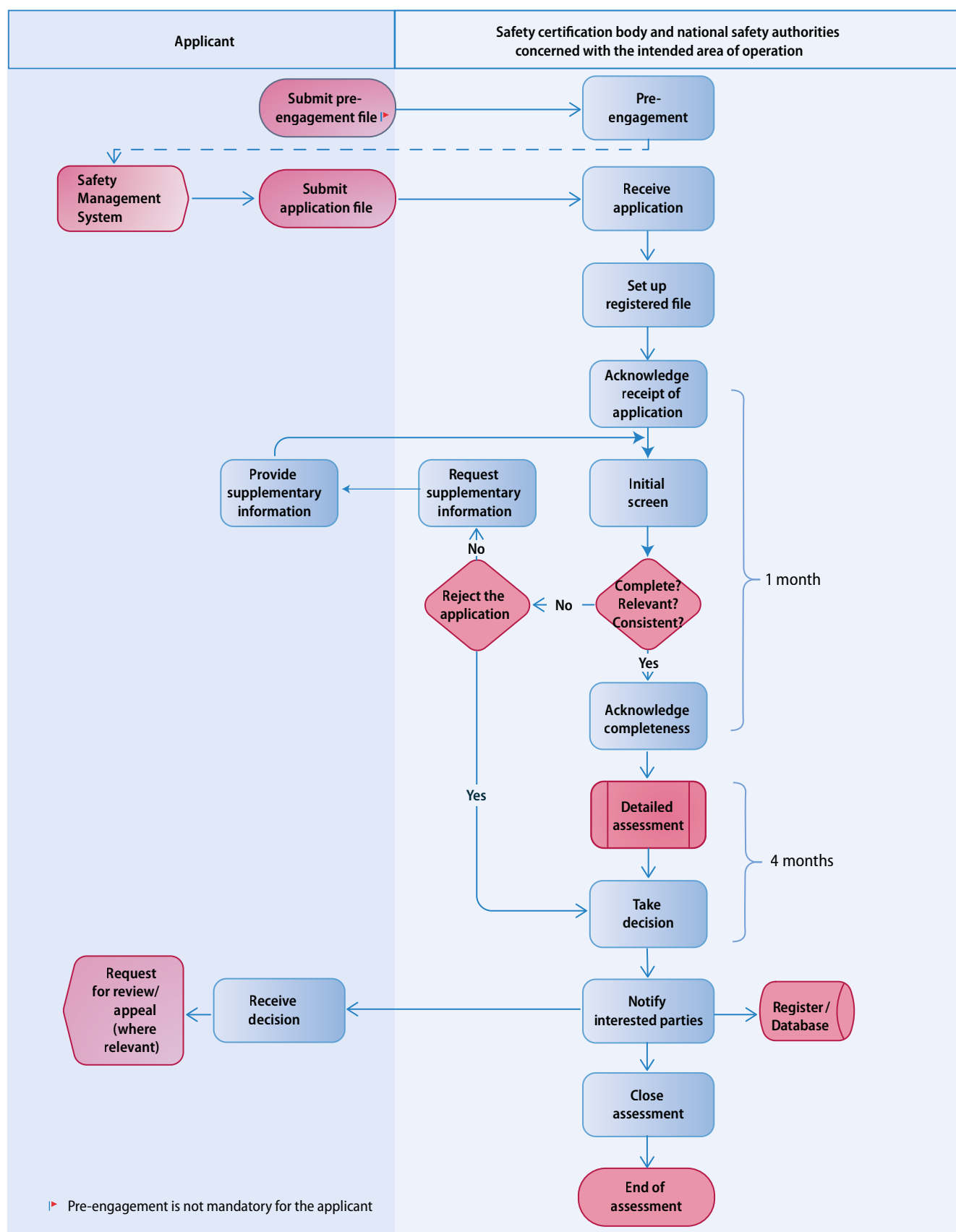

I følgende avsnitt er sikkerhetsvurderingsprosessen beskrevet fra søkerens perspektiv.

Sikkerhetsvurderingsprosessen er iterativ, jf. [Figur 3](#). Det vil si at myndighetene for det planlagte driftsområdet har rett til å framsette rimelige anmodninger om ytterligere opplysninger eller om ny innlevering av elementer av søknaden i løpet av vurderingen.

Søkere anbefales å sørge for at det alltid er noen byrået kan kontakte under søknadsprosessen, slik at vurderingsperioden utnyttes best mulig, og at man ikke mister tid fordi kontaktpersonen er syk, på ferie eller på annen måte utilgjengelig.

Figur 3: Sikkerhetsvurderingsprosessen

5.1. Forhåndskoordinerings

Det anbefales at søkeren ber om forhåndskoordinerings før søknad om et felles sikkerhetssertifikat leveres inn i OSS (nytt, oppdatert og fornyet) for å bistå med en forståelse av hva som forventes og på et så tidlig tidspunkt som mulig å redusere risiko for forsinkelser i utstedelsen av det felles sikkerhetssertifikatet, noe som kan svekke kontinuiteten i driften.

Hensikten med forhåndskoordinerings er å

- ▶ tilrettelegge for tidlig kontakt
- ▶ utvikle forholdet mellom den eller de vurderingsansvarlige og søkeren
- ▶ bli kjent med søkerens sikkerhetsstyringsystem
- ▶ kontrollere at søkeren har fått tilstrekkelig informasjon til å vite hva som forventes, hvordan vurderingsprosessen vil bli gjennomført, og hvordan det vil bli truffet beslutning

For å sikre en effektiv forhåndskoordinerings med hensyn til å oppnå alle fordeler anbefales følgende framgangsmåte:

- ▶ Søkeren utarbeider et dokument som minst inneholder en oversikt over sikkerhetsstyringsystemet, og leverer den inn via OSS. Dokumentet må inneholde de opplysningene som er oppført i punkt 1–6 i vedlegg 1 til Kommisjonens gjennomføringsforordning 2018/763 (EU), men mengden opplysninger som framlegges, er ikke begrenset til denne listen. Det faktiske emnet for forhåndskoordinerings trenger ikke å være hele sikkerhetsstyringsystemet, og det trenger ikke å involvere alle myndigheter som skal vurdere den formelle søknaden. Det er søkeren selv som velger hva som skal vurderes og av hvem, men et tydelig fokus på hva som er viktig for søkeren, vil forenkle prosessen og spare tid og penger.
- ▶ Sikkerhetssertifiseringsorganet fastsetter dato eller datoer for møtet eller møtene og er ansvarlig for de organisatoriske tiltakene (f.eks. møtestedet eller bruk av andre kommunikasjonsmidler og invitasjon av eksperter).
- ▶ Søkeren setter dagsorden for møtet eller møtene.
- ▶ Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten for driftsområdet leverer på anmodning fra sikkerhetssertifiseringsorganet de overordnede resultatene/tendensene fra tidligere tilsyn.
- ▶ Sikkerhetssertifiseringsorganet koordinerer med søkeren og andre nasjonale sikkerhetsmyndigheter etter behov med det formål å drøfte innholdet i forhåndskoordineringsdokumentet og, dersom det anses å være relevant for søknaden, tilbakemelding fra tilsyn utført av den eller de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene.
- ▶ Av hensyn til åpenhet og klarhet i kommunikasjonen mellom byrået (når det fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan), den eller de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene og søkeren, skal eventuelle problemstillinger som kartlegges i forhåndskoordineringsfasen registreres og spores etter de samme prinsippene som brukes til selve vurderingen (se [punkt 5.3](#) og [5.4](#)). Den samme framgangsmåten anbefales også dersom sikkerhetssertifiseringsorganet er en nasjonal sikkerhetsmyndighet.

- Søkeren dokumenterer møtet eller møtene ved å utarbeide og oversende referatet til alle deltakere for gjennomgang og godkjenning. Møtereferatene kan arkiveres i OSS for å lette den framtidige sikkerhetsvurderingen.

Det skal bemerkes at forhåndskoordineringsfasen ikke er det samme som innledende kontakt for å forklare omfanget av et prosjekt. Byrået anbefaler søkere å ta kontakt med både byrået og de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene før de leverer inn en søknad for å drøfte intensjonen. Dette vil hindre unødvendige feil i søknader og dermed redusere arbeidsbelastningen på de involverte myndighetene.

Forhåndskoordineringsfasen er ikke obligatorisk for søkeren, men anbefales ettersom det begrenser potensiell risiko i vurderingsfasen og letter selve vurderingsprosessen. Dersom søkeren ønsker det, kan søknaden om et felles sikkerhetssertifikat fortsatt leveres inn uten forhåndskoordineringsfasen. Dersom søkeren anmoder om forhåndskoordineringsfasen, skal imidlertid forskjellige myndigheter for driftsområdet delta. Det anbefales at søkere tar kontakt med byrået via Kontakt oss på nettstedet for en innledende drøftelse av hva forhåndskoordineringsfasen innebærer før de leverer inn en søknad.

Enhver forhåndskoordineringsfasen er gjenstand for et gebyr (se [punkt 3.5](#)), og dette følger standardkommunikasjonsreglene (se [punkt 8](#)). De dokumentene søkeren framlegger, og som utarbeides i forhåndskoordineringsfasen, oppbevares i OSS, herunder fortegnelser over koordineringsaktiviteter dersom det er relevant.

Når søkeren anmoder om en forhåndskoordineringsfasen, blir valget av sikkerhetssertifiseringsorgan bindende inntil

- søkeren har levert inn søknaden om et felles sikkerhetssertifikat, eller
- søkeren har anmodet om å avslutte forhåndskoordineringsfasen. I så fall kan søkeren anmode om en ny forhåndskoordineringsfasen og velge et annet sikkerhetssertifiseringsorgan
- Forhåndskoordineringsfasen må avsluttes på anmodning fra søkeren eller etter avtalt mellom de relevante partene før søknaden om et felles sikkerhetssertifikat er levert inn.

I veilederne fra de nasjonale sikkerhetsmyndighetene bør det være informasjon om de ordningene som gjelder for forhåndskoordineringsfasen, herunder prosessen for søknad om forhåndskoordineringsfasen og en forklaring på årsakene til det.

5.2. Mottak av søknaden

Når søknaden om et felles sikkerhetssertifikat (nytt, oppdatert eller fornyet) er levert inn, bekrefter OSS straks automatisk mottak av søknaden på vegne av sikkerhetssertifiseringsorganet. Det bør bemerkes at alle **førstegangssøknader** om et felles sikkerhetssertifikat, bør legges inn i OSS som «nye» søknader – uansett om søkeren har hatt et tidligere sikkerhetssertifikat eller ikke. Dersom søkeren har hatt et tidligere sikkerhetssertifikat etter den gamle ordningen, kan sikkerhetssertifiseringsorganet ta dette i betraktning ved vurdering av dokumentet. For å effektivisere prosessen bør søkerne i søknaden opplyse om alle endringer de har gjort i sitt sikkerhetsstyringssystem siden forrige vurdering. Den meldingen som sendes til søkeren, inneholder også opplysninger om startdatoen for vurderingen som milepæler og frister vil bli

målt opp mot. Startdatoen for vurderingen er datoen for bekreftelse på mottak av søknaden som definert i artikkel 2 nr. 2 i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 (*praktiske ordninger for utstedelse av felles sikkerhetssertifikater til jernbaneforetak*).

Mottak av en søknad bekreftes ikke av myndighetene for det planlagte driftsområdet, men bare av sikkerhetssertifiseringsorganet. Ettersom all kommunikasjon om nye søknader vil bli sendt til utpekte programansvarlige, oppfordres myndighetene – for å unngå problemer – til å opprette en ytterligere funksjonell postkasse som alle meldinger videresendes til dersom den aktuelle personen for eksempel er fraværende når det leveres inn en ny søknad.

For å støtte meldingsprosessen oppfordres byrået og de nasjonale sikkerhetsmyndighetene til å bruke OSS til å registrere helligdager som gjelder for deres organisasjon. Denne informasjonen brukes i OSS til å behandle startdatoen for vurderingen som er fastsatt i bekreftelsen på mottak av søknaden. Informasjon om helligdager i et bestemt år registreres i systemet av hver myndighet senest ved utgangen av det foregående året og oppdateres om nødvendig dersom det skjer endringer i årets helligdager.

Programansvarlig hos de berørte myndighetene for driftsområdet tildeler kompetente ressurser for hver søknad i OSS. For å unngå å forkorte den tiden som er tilgjengelig for sikkerhetsvurderingen, oppfordres de berørte myndighetene å straks å overdra sine ressurser (se [avsnitt 6](#)).

Følgende tabell beskriver de forskjellige rollene og ansvarsområdene som er tilgjengelige i OSS for de forskjellige myndighetene (dvs. byrået og de nasjonale sikkerhetsmyndighetene). Avhengig av søknadens kompleksitet og interne prosedyrer tildeler hver myndighet én eller flere ressurser for å avslutte sikkerhetsvurderingsprosessen innen den lovfestede fristen. Samme ressurs kan tildeles én eller flere roller. Hver søknad behandles som et prosjekt med en bestemt start- og sluttdato som tilsvarer henholdsvis bekreftelsen på mottak av søknaden og beslutningen truffet av sikkerhetssertifiseringsorganet. Det anbefales at prosjektledelsens metode svarer til søknadens størrelse og kompleksitet.

Tabell 2: Roller og ansvarsområder

Roller	Ansvarsområder
Programansvarlig	Ansvarlig for oppsett, styring og levering av programmet, noe som innebærer at programansvarlig ▶ mottar meldinger om nye søknader ▶ planlegger potensielle ressurser for behandling av søknader om nytt, oppdatert og fornyet sertifikat ▶ tildeler kompetente ressurser til hvert prosjekt ▶ sikrer sammenheng i de beslutningene som treffes om de forskjellige prosjektene ▶ administrerer evalueringen av programmets effektivitet og kontinuerlige forbedring

5. Sikkerhetsvurderingsprosessen

Roller	Ansvarsområder
Prosjektleder	Ansvarlig for oppsett, styring og levering av et det tildelte sikkerhetssertifiseringsprosjektet, noe som innebærer at prosjektlederen ▶ leder og koordinerer vurderingsprosessen, herunder forhåndskoordinerer dersom det er relevant ▶ oppfyller prosjektmålene, spesielt levering til rett tid av vurderingsarbeidet i samsvar med kvalitetsstandarder ▶ identifiserer eventuelle problemer som kan forhindre at vurderingen fullføres ▶ er i kontakt med programansvarlig for å dele problemer som kan påvirke gjennomføringen av vurderingen og den endelige beslutningen om hvorvidt det skal utstedes et felles sikkerhetssertifikat ▶ bringer eventuelle meningsforskjeller mellom de vurderingsansvarlige som ikke kunne løses av beslutningstakeren eller beslutningstakerne, videre til en som kan løse dette ▶ utsetter vurderingen når det identifiseres et betydelig problem, inntil det er mottatt supplerende informasjon fra søkeren ▶ håndtere anbefalingen om hvorvidt det felles sikkerhetssertifikatet skal utstedes ▶ framlegger beslutning om avslag på et tidligere tidspunkt i prosessen (dvs. før avslutningen av vurderingen) for beslutningstakeren eller beslutningstakerne ▶ rapporterer om forløpet av vurderingen til beslutningstakeren eller beslutningstakerne ▶ utarbeider et felles sikkerhetssertifikat (dersom beslutningen er å utstede et felles sikkerhetssertifikat) ▶ sørger for riktig bruk av gjeldende prosesser og prosedyrer
Ledende vurderingsansvarlig (dersom det er mer enn én vurderingsansvarlig)	Ansvarlig for oppsett, styring og levering av den tekniske vurderingen av det tildelte sikkerhetssertifiseringsprosjektet, noe som innebærer at ledende vurderingsansvarlig ▶ koordinerer det tekniske arbeidet mellom vurderingsansvarlige etter behov i forskjellige faser av vurderingsprosessen og under forhåndskoordineringen dersom det er relevant ▶ er i kontakt med prosjektleder for å orientere om problemer som kan hindre gjennomføringen av vurderingen ▶ framlegger for prosjektleder eventuelle meningsforskjeller blant de vurderingsansvarlige som ikke lar seg løse ▶ sikrer sammenheng i de beslutningene som gjøres av forskjellige vurderingsansvarlige ▶ administrerer de overordnede resultatene av vurderingen I tillegg gjelder den vurderingsansvarliges ansvarsområder som er oppgitt nedenfor.
Vurderingsansvarlig	Ansvarlig for de spesifikke delene av den tildelte vurderingen, noe som innebærer at vurderingsansvarlig ▶ bidrar til å oppfylle prosjektmålene, spesielt levering til rett tid av vurderingsarbeidet i samsvar med kvalitetsstandarder ▶ koordinerer med søkeren, dersom det er relevant, f.eks. for å be om supplerende informasjon eller avklaring eller for å bli enige om søkerens handlingsplan(er) ▶ identifiserer eventuelle problemer som kan forhindre at vurderingen fullføres ▶ er i kontakt med den ledende vurderingsansvarlige for å dele problemer som kan være til hinder for egen del av vurderingen eller andre vurderingsansvarliges del ▶ administrerer resultatene av egen del av vurderingen ▶ rapporterer om framskritt i egen del av vurderingen til den ledende vurderingsansvarlige og prosjektlederen (dersom dette er en annen enn den ledende vurderingsansvarlige) ▶ bruker relevante prosesser og prosedyrer
Sikringsansvarlig	Ansvarlig for å kontrollere at sikkerhetsvurderingsprosessen er korrekt fulgt før enhver beslutning om utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat, noe som innebærer at sikringsansvarlig ▶ sørger for riktig bruk av gjeldende prosesser og prosedyrer ▶ kommer med anbefaling om utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet, herunder beslutning om avslag på et tidlig tidspunkt i prosessen (dvs. før vurderingen er fullført) basert på resultatene av kontrollen ▶ framlegger sin anbefaling for beslutningstakeren eller beslutningstakerne
Beslutningstaker	Ansvarlig for å godkjenne uttalelsen og/eller treffe beslutning om hvorvidt det skal utstedes et felles sikkerhetssertifikat.

5.3. Innledende kontroll

Den innledende kontrollen sikrer at den dokumentasjonen søkeren har levert inn, er tilstrekkelig, relevant og sammenhengende, slik at den detaljerte vurderingen kan begynne. Hver myndighet for driftsområdet konsulerer søknadsdokumentet etter behov for å

- ▶ avgjøre om søknaden er strukturert og inneholder krysshenvisninger, slik at vurderingen kan gjennomføres og behørig registreres
- ▶ avdekke om det er framlagt dokumentasjonen i samsvar med gjeldende krav, og
- ▶ fastslå gjeldende status for den eller de korrigerende handlingsplanene søkeren har innført for å løse alvorlige tilfeller av manglende overholdelse og andre problemområder som eventuelt avdekkes under tilsyn siden forrige vurdering. Dersom søknaden gjelder fornying eller oppdatering av et eksisterende felles sikkerhetssertifikat, bør dette omfatte eventuelle utestående punkter fra den forrige vurderingen

Innen den første måneden etter at søknaden er mottatt, skal de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, at

- ▶ søkeren har framlagt de opplysninger som er lovpålagt
- ▶ søknaden inneholder tilstrekkelig dokumentasjon, er strukturert og inneholder krysshenvisninger (f.eks. håndboken for sikkerhetsstyringssystemet henvisninger til andre prosedyrer og regler), slik at vurderingen kan gjennomføres og behørig registreres, og
- ▶ språket i søknaden er av tilstrekkelig kvalitet til at søknadsdokumentet kan vurderes

Når byrået fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan, må de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, søke å koordinere for å drøfte

- ▶ den interne og eksterne kommunikasjonen (se [punkt 8](#))
- ▶ de organisatoriske rammene
- ▶ tildelingen av oppgaven
- ▶ den detaljerte tidsplanen
- ▶ utnevning av medlemmer til ekspertgruppen
- ▶ relevant informasjon samlet inn om søkerens sikkerhetsresultater fra tidligere tilsyn, dersom det er relevant (se også [punkt 12](#)). Denne informasjonen framlegges av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten
- ▶ tilbakemelding fra forhåndskoordineringsorganet, dersom det er relevant

Det skal fortrinnsvis holdes et første koordineringsmøte kort tid etter at de forskjellige ressursene er tildelt søknaden. Andre koordineringsmøter kan ordnes på anmodning fra sikkerhetssertifiseringsorganet for å drøfte mellomliggende og endelige resultater fra den innledende kontrollen.

Dersom søkeren i søknaden angir at han har til hensikt å drive virksomhet til stasjoner i nabomedlemsstater med tilsvarende nettegenskaper og driftsregler når disse stasjonene ligger tett på grensen, skal søkeren angi dette ved å velge driftsområdet for denne

medlemsstaten og deretter grensestasjonen med en relevant beskrivelse av driftsområdet. Dette er vanligvis i form av en statsgrense fra x til x. Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten der grensestasjonen ligger, er da ansvarlig for å vurdere den dokumentasjonen søkeren har framlagt for å få tilgang til denne jernbanestrekningen, og gi en positiv eller negativ konklusjon.

Ovennevnte konsultasjon trenger ikke å finne sted dersom det finnes spesifikke grenseoverskridende avtaler mellom medlemsstater eller nasjonale sikkerhetsmyndigheter som tar seg av drift mellom stasjoner tett på grensen der det finnes lignende nettegenskaper og lignende driftsregler. I slike tilfeller anses de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for det planlagte driftsområdet for å være kompetente til å kontrollere at de relevante meldte nasjonale reglene og forpliktelsene som følger av de relevante grenseoverskridende avtalene, er oppfylt. Dersom det finnes konsultasjonsordninger i den grenseoverskridende avtalen, bør disse følges. De nasjonale sikkerhetsmyndighetene oppfordres til å identifisere disse samarbeidsavtalene og de grensestasjonene som er omfattet av dem i sin nasjonale søknadsveileder (se [vedlegg 2](#)) for å lette vurderingsprosessen.

Hvilke krav som gjelder, vil avhenge av om det er snakk om en førstegangssøknad, en fornying eller en oppdatering. For en **førstegangssøknad** vil alle kravene i vedlegg I til de felles sikkerhetsmetodene for sikkerhetsstyringssystemet (bl.a. relevante krav i TSI OPE) og de kravene som er fastsatt i de relevante nasjonale reglene, få anvendelse. For **søknader om fornying eller oppdatering** kan de gjeldende kravene variere i hvert tilfelle, og selv om de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, kan foreta en innledende vurdering av om det er framlagt dokumentasjon for de rette kravene, er det mulig at dette først blir helt klart under den detaljerte vurderingen.

Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten kontrollere også at den dokumentasjonen søkeren har framlagt for det aktuelle driftsområdet, er entydig identifisert, og tar hensyn til unntakene fra kravet om et felles sikkerhetssertifikat i henhold til artikkel 2.3 i direktiv (EU) 2016/798.

Dersom noen av de nødvendige opplysningene mangler, eller dersom søknaden inneholder utilstrekkelig dokumentasjon, eller dersom dokumentasjonen ikke presenteres tydelig nok, bl.a. med hensyn til den språklige kvaliteten, vil søkeren bli bedt om de manglende opplysningene eller presiseringer via spørsmålsloggen. Dersom den språklige kvaliteten er så dårlig at det ikke er mulig å forstå søknaden på et nivå som gjør sikkerhetsvurdering mulig, kan den nødvendige oversettelsen utføres dersom dette er mulig innenfor tidsrammen. Dersom oversettelsen ikke utføres i løpet av tidsrammen på én måned, kan vurderingen for den innledende kontrollen forlenges, eller søknaden kan avvises.

I henhold til artikkel 10 nr. 1, 2 og 3 i jernbanesikkerhetsdirektivet (EU) 2016/798 er det klart at en ny søker om et felles sikkerhetssertifikat må ha en rimelig plan for gjennomføring av jernbanedrift innen en relativt kort periode etter at det felles sikkerhetssertifikatet er tildelt. Det skyldes at søkeren må ha et sikkerhetsstyringssystem som kontrollerer risiko og er i samsvar med TSI-er og annen gjeldende lovgivning. Det betyr at søkeren skal kunne framlegge opplysninger til vurderingsorganet om det rullende materiellet som vil bli brukt, driftsområde og driftstype, personalets kompetanse m.m. Sikkerhetsvurderingsprosessen er ikke bare en teoretisk øvelse. Den må ha en forankring i virkeligheten. Et sikkerhetssertifiseringsorgan som mottar en søknad om et felles sikkerhetssertifikat som ikke inneholder tilstrekkelig

informasjon til å kunne vurdere om søkerens sikkerhetsstyringssystem er i stand til å kontrollere risikoene fordi det er utilstrekkelig eller ikke gjelder reelle aktiviteter, bør være klar til å avvise søknaden og råde søkeren til å søke på nytt når søkeren har en realistisk utsikt til å starte driften. Når en søker er ny søker, anbefales søkeren å framlegge en kopi av sin pågående forretningsplan som en del av vurderingen. En slik plan bør inneholde startdatoene for driften og datoene for når ressurser, f.eks. lokomotiver og personale, vil være tilgjengelige, og planene for gjennomgang av driften etter at den har startet. Søkere bør ikke sende inn en søknad før de er i stand til å demonstrere at planleggingen er kommet langt nok til at de kan dokumentere at kravene i sikkerhetsstyringssystemet er oppfylt. Dersom de ikke gjør det, vil det sannsynligvis resultere i at den foreslåtte driften blir avvist eller begrenset.

Sikkerhetssertifiseringsorganet treffer endelig beslutning om hvorvidt søknadsdokumentet er fullstendig, relevant og sammenhengende, og underretter søkeren om vedtaket via OSS.

Myndighetene og søkerne kan etter eget skjønn benytte forskjellige kommunikasjonskanaler for å gjøre vurderingen så effektiv som mulig. Identifiseringen og registreringen av problemer (som definert i artikkel 12 i forordning (EU) 2018/763) bør imidlertid håndteres gjennom spørsmålsloggen i OSS for å sikre innsyn og sporbarhet i de beslutningene som treffes av myndighetene på det aktuelle driftsområdet.

Som en del av anmodningen om mer informasjon kan hver myndighet innhente så mye detaljert informasjon som den anser rimelig nødvendig for å vurdere søknaden, og kan i den forbindelse kontakte søkeren direkte. I så fall anmodes hver myndighet om å være presis og nøyaktig og gi søkeren klar og forståelig informasjon sammen med en tidsramme for forventet svar. Søkeren framlegger deretter den anmodede informasjonen innen avtalt tidsramme via spørsmålsloggen.

Dersom søkeren ikke framlegger den anmodede informasjonen, eller dersom den supplerende informasjonen i søknaden ikke er tilfredsstillende, kan tidsrammen for vurderingen forlenges, eller det kan treffe en beslutning med begrensninger på driftstype eller driftsområde eller lengden på det felles sikkerhetssertifikatet. Søknaden kan også avslås. Avslag på en søknad brukes som en siste utvei, og når sikkerhetssertifiseringsorganet bestemmer seg for å gi avslag, registreres beslutningen og grunnlaget for den i vurderingsrapporten og meddeles søkeren. En beslutning om avslag krever at søknaden leveres inn på nytt.

Ettersom de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, kan høres om innholdet i søknaden før den leveres inn (dvs. i forbindelse med forhåndskoordinering), vet de kanskje allerede at søknaden inneholder tilstrekkelig dokumentasjon, og i så fall vil det være mulig å redusere denne fasen til et minimum, dersom det er relevant, og gå rett til den detaljerte vurderingen. Det kan også være at resultatene fra tidligere tilsyn gir tilstrekkelig kunnskap om søkerens sikkerhetsstyringssystem til at det kan treffes beslutning om en del eller deler av søknaden. I slike tilfeller må en begrunnelse registreres i vurderingsrapporten.

Før det sendes en anmodning om ytterligere informasjon som kan påvirke andre myndigheters arbeid, bør de relevante myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, samarbeide for å drøfte utkastet til de spørsmålene som er loggført i spørsmålsloggen, før de sendes til søkeren. Likeledes bør de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, samarbeide for å drøfte

eventuelle utestående spørsmål knyttet til den innledende kontrollen og avtale den videre prosedyren før søknaden avvises, eller før det treffes beslutning om å gå videre til neste fase. Under alle omstendigheter skal de enkelte myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, i sine respektive vurderingsrapporter registrere beslutningen om hvorvidt søknaden er fullstendig, relevant og sammenhengene. Dersom det ikke oppnås noen avtale mellom de forskjellige partene, gjør sikkerhetssertifiseringsorganet en endelig beslutning om hvorvidt søknaden er fullstendig, relevant og sammenhengende. Hver myndighet står imidlertid fritt til å treffe sin egen beslutning og kan anmode om voldgift, dersom det er relevant.

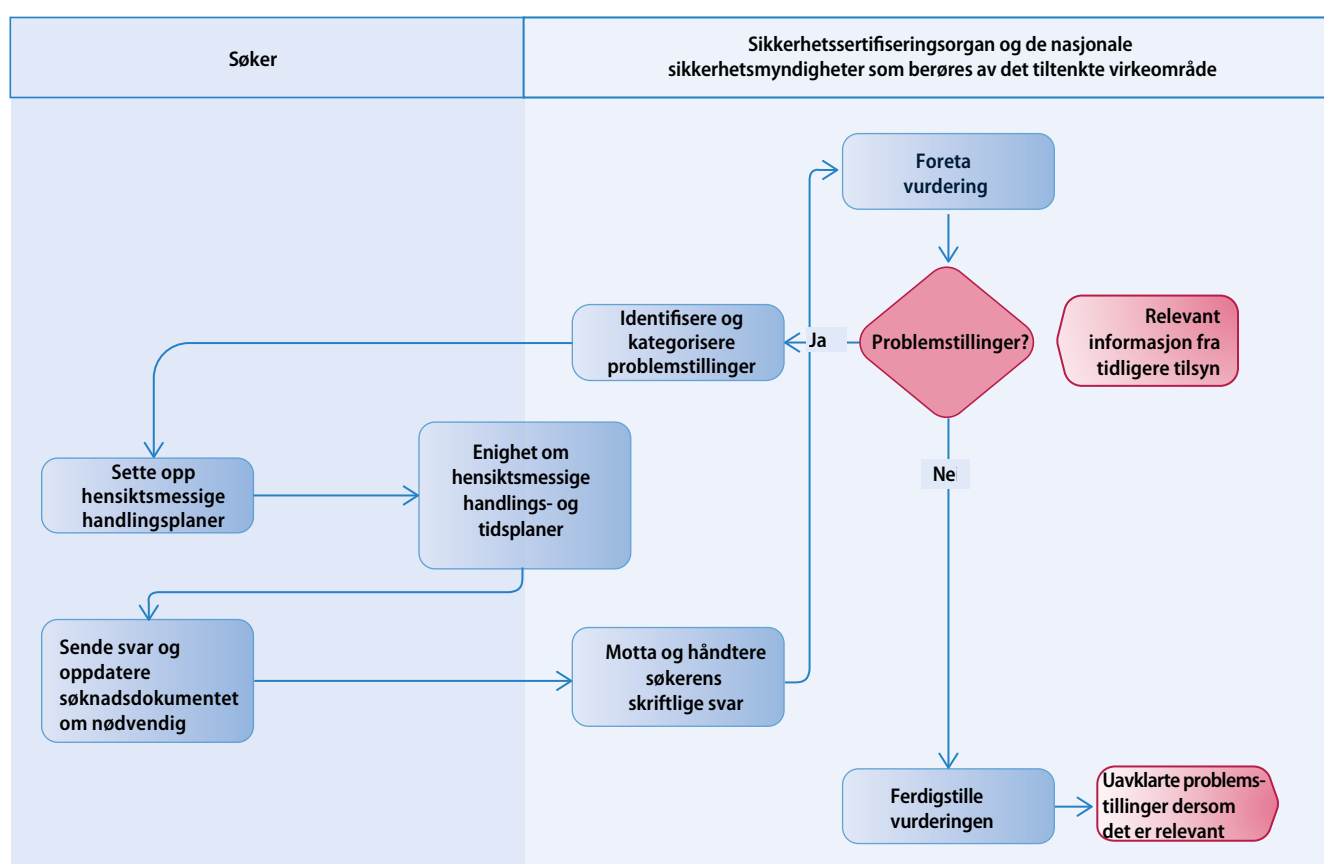
Status for den innledende kontrollen er synlig for alle relevante parter, herunder søkeren, i dashbordet i OSS. Status for den enkelte fase som hver myndighet rapporterer i dashbordet, er synlig for alle myndigheter i dashbordet, men ikke for søkeren. Hver myndighet registrerer sammendraget av den innledende kontrollen og konklusjonene med hensyn til dokumentets fullstendighet i den relevante delen av vurderingsrapporten før den detaljerte vurderingen påbegynnes.

5.4. Detaljert vurdering

Den detaljerte vurderingen starter etter en positiv beslutning om at søknaden er fullstendig, relevant og sammenhengende. Hver enkelt myndighet foretar sin egen detaljerte vurdering av søknadsdokumentet. I løpet av denne fasen vil hver myndighet

- ▶ analysere resultatene av tidligere tilsyn som ble framskaffet under den innledende kontrollen (dersom det er relevant)
- ▶ utføre vurderingen av den dokumentasjonen søkeren har framlagt
- ▶ avgi uttalelse om utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat

Figur 4: Den detaljerte vurderingen

Den detaljerte vurderingen omfatter vurdering av overholdelsen av både kravene til sikkerhetsstyringssystemet og de nasjonale reglene.

Vurderingen av overholdelsen av kravene til sikkerhetsstyringssystemet faller innenfor sikkerhetssertifiseringsorganets kompetanse. De vurderingsansvarlige kan finne nyttig veiledning om hvordan denne vurderingen utføres, i *byråets veileder om krav til sikkerhetsstyringssystemet*.

Vurderingen av overholdelsen av de meldte nasjonale reglene faller innenfor den nasjonale sikkerhetsmyndighetens kompetanse. For å hjelpe søkeren med å forstå hva som forventes av ham, anmodes den nasjonale sikkerhetsmyndigheten om å offentliggjøre og oppdatere en gratis søknadsveileder som beskriver og forklarer de reglene som gjelder for det planlagte driftsområdet (herunder virkeområdet for gjennomføring av sikkerhetsdirektivet) og de dokumentene søkeren må framlegge.

På grunnlag av de opplysningene som er innhentet i de foregående fasene, fastsetter de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, omfanget av vurderingen og beslutter hvilke spørsmål som skal undersøkes nærmere under kontroll eller inspeksjon på stedet (se [også punkt 11](#)).

Dersom det søkes om oppdatering eller fornying (se [også punkt 15](#)), anmodes myndighetene om å benytte en målrettet og forholdsmessig framgangsmåte for den fornyede vurderingen.

I løpet av den detaljerte vurderingen bør myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, på samme måte som i den innledende kontrollfasen straks koordinere en drøftelse av

- ▶ eventuelle problemer (f.eks. tilfeller av manglende overholdelse av reglene) og behov for å innhente ytterligere opplysninger
- ▶ utestående punkter fra tidligere tilsyn,
- ▶ beredskapstiltak i tilfelle det vil ta lengre tid enn den perioden som forventes for å nå en endelig beslutning

Når disse samordningsaktivitetene avsluttes, beslutter myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, hvem som skal håndtere arbeidet med hvert enkelt spørsmål med søkeren.

Når søknaden gjelder fornying eller oppdatering av et felles sikkerhetssertifikat, må det i denne fasen av vurderingen tas hensyn til vilkår eller begrensninger i bruken fra den forrige vurderingen for å kontrollere om de fortsatt er gyldige, eller om de skal oppheves.

På samme måte bør denne fasen brukes til å avklare

- ▶ mulige problemer som er blitt utsatt til tilsyn i forbindelse med den forrige vurderingen, og
- ▶ søkerens gjennomføring av tilsvarende handlingsplaner

Dersom det finnes utestående problemer fra tidligere tilsyn, bør de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, samarbeide for å avgjøre om de må registreres i spørsmålsloggen.

Eventuelle meningsforskjeller blant eksperter (herunder eksperter som tilhører samme myndighet) kan også registreres i spørsmålsloggen.

Når det tas opp et spørsmål, oppfordres de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, til å være så spesifikke som mulig og hjelpe søkeren med å forstå hvor detaljert svar som forventes, uten å pålegge spesielle tiltak for å løse det. Redaksjonelle eller presentasjonsrelaterte spørsmål, eller trykkfeil, skal ikke anses som dokumentasjon for at søkeren ikke har påvist overholdelse, med mindre de påvirker klarheten i den dokumentasjonen søkeren har framlagt.

Dersom hele eller deler av søknaden er mangelfull, kan de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, be om supplerende informasjon fra søkeren ved hjelp av spørsmålsloggen og angi en tidsramme for forventet svar, som er rimelig og står i forhold til hvor omstendelig det er å framlegge den ønskede informasjonen. Søkeren legger deretter de ønskede opplysningene inn i spørsmålsloggen. Dersom søkeren ikke er enig i den foreslåtte tidsfristen, kan han fortsatt drøfte den med den berørte myndigheten, som igjen kan bestemme seg for å endre den i spørsmålsloggen.

For å være tilfredsstillende må søkerens skriftlige svar være tilstrekkelige til å minke de spørsmålene det gis uttrykk for, og til å vise at de foreslåtte ordningene vil oppfylle de relevante kravene. Når et spørsmål opprettes, skal vurderingsansvarlig åpne den relevante delen av søknadsskjemaet (f.eks. den spesifikke delen av kartleggingstabellen) for å gi søkeren mulighet til å oppdatere relevante dokumenter. Søkeren kan levere inn nye dokumenter og/eller omformulere deler av de opprinnelig innleverte dokumentene i stedet for det som var utilfredsstillende i den opprinnelige søknaden, og ta med en forklaring på hvordan revisjonen retter opp de påpekte manglene. Søkeren kan dessuten levere inn relevante supplerende

opplysninger (f.eks. prosedyrer for sikkerhetsstyringssystemet). Nye og/eller oppdaterte dokumenter leveres inn via spørsmålsloggen som vedlegg til de enkelte spørsmålene. Søkeren er ansvarlig for å vise hvilke endringer som er gjort i forhold til tidligere innleverte dokumenter (f.eks. ved hjelp av sporing av endringer) og laste opp de nye versjonene i OSS. Dette gjør det mulig for de vurderingsansvarlige å kontrollere at de relevante delene av dokumentene er blitt endret i samsvar med dette, og at andre deler ikke er blitt endret.

Søkeren kan likeledes foreslå tiltak for å løse problemer og fastsette frister for gjennomføring av dem. Dersom vedkommende myndighet er uenig i de foreslåtte tiltakene og/eller fristene, oppfordres den til straks å ta kontakt med søkeren for å løse problemet og legge beslutningen inn i spørsmålsloggen.

Dersom et svar i det store og hele er tilfredsstillende, men det fortsatt er en viss betenkelighet, bør de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, hver for seg avgjøre om de skal ta opp dette spørsmålet med søkeren som et spørsmål som søkeren må løse i løpet av sertifikatets levetid (et type 2-spørsmål), eller bli enige om å utsette den fullstendige løsningen til tilsynet etter utstedelsen av det felles sikkerhetssertifikatet (et type 3-spørsmål). Uansett hva som velges, bør de myndighetene som deltar i vurderingen, hver for seg registrere beslutningen med begrunnelser i sin respektive vurderingsrapport.

Dersom det er betydelige spørsmål som skal tas opp, kan én eller flere myndigheter samlet anmode om et møte med søkeren for å løse utestående spørsmål og unngå flere utvekslinger av korrespondanse. I den forbindelse bekrefter de en eventuell forhåndsbestemt møtedato med søkeren eller fastsetter en dato. I begge tilfeller må de sende en bekreftelse der det anmodes om en tilbakemelding. Denne bekreftelsen skal inneholde nærmere opplysninger om de problemene som gir grunn til bekymring.

Når et slikt møte anses for nødvendig, er målet med det å

- ▶ sørge for at søkeren på en klar måte har forstått hvilke punkter som ikke oppfyller kravene
- ▶ drøfte hva som kreves for å rette dem opp
- ▶ avtale hvilken ytterligere informasjon og eventuell dokumentasjon som skal framlegges (handlingsplan)

Myndighetene kan likeledes beslutte å gjennomføre revisjoner, inspeksjoner eller besøk (se også [punkt 11](#)) for å samle inn supplerende dokumentasjon som ikke kan innhentes ved en gjennomgang av dokumentene i søknaden, og få sikkerhet for at problemområder som ikke tidligere har vært gjenstand for tilsyn, er blitt tilstrekkelig behandling av søkeren. Myndighetene kan for eksempel beslutte å foreta revisjon av en søker når det er tvil om hvor presist sikkerhetsstyringssystemet gjenspeiler virksomhetens drift, dvs. at virksomheten gjør det som blir sagt i sikkerhetsstyringssystemet. I så fall kan en revisjon på stedet, der de ansatte intervjues, bidra til å samle inn dokumentasjon som er relevant for sikkerhetssertifiseringsorganets kunnskap om det innsendte sikkerhetsstyringssystemet. Hovedformålet med disse revisjonene, inspeksjonene eller tilsynene bør imidlertid være å innhente dokumentasjon for å avslutte spørsmål i forbindelse med vurderingsprosessen. Rapporter om funnene skal lastes opp i OSS.

Når byrået fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan, skal de myndighetene som deltar i vurderingen, samarbeide for å drøfte innholdet i sine respektive vurderingsrapporter før

de treffer beslutning om utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat. Dette bør også omfatte en avtale om eventuelle bruksbegrensninger og/eller -vilkår samt utestående punkter som skal utsettes til senere tilsyn, med angivelse av hvilken nasjonal sikkerhetsmyndighet som skal følge opp de relevante handlingene. Etter denne koordineringen skal byrået utarbeide en endelig vurderingsrapport som gjenspeiler resultatet av vurderingen. Eventuelle meningsforskjeller mellom de vurderingsansvarlige skal håndteres av prosjektlederen, og de kan registreres i vurderingsrapporten dersom de ikke kan løses.

Koordinering mellom de relevante myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, er også nødvendig dersom den konstaterte manglende overholdelsen ikke kan løses, enten fordi søkeren ikke er i stand til å løse problemet til myndighetens tilfredshet, eller at det ikke kan oppnås enighet om en frist. Dersom sikkerhetssertifiseringsorganet bekrefter denne konklusjonen, kan søknaden avslås, eller det kan pålegges bruksbegrensninger eller -vilkår.

5.5. Beslutningstaking og avslutning av vurderingen

Sikkerhetssertifiseringsorganet utferdiger sin beslutning i OSS. Det består av et følgebrev, den endelige vurderingsrapporten og det felles sikkerhetssertifikatet dersom det er relevant. Sikkerhetssertifiseringsorganet kontrollerer også i den forbindelse at dokumentene er i samsvar med hverandre og med søknaden (med mindre det er foreslått eventuelle andre begrensninger eller bruksvilkår), ettersom opplysningene i søknadsskjemaet gjengis i det felles sikkerhetssertifikatet. Beslutningen meddeles søkeren elektronisk, og den kan også lastes ned fra OSS ved hjelp av bibliotekfunksjonene. Etter meddelelsen overføres den elektroniske versjonen av det felles sikkerhetssertifikatet automatisk av OSS til ERADIS-databasen. Det er ikke nødvendig med noen bestemt handling fra sikkerhetssertifiseringsorganets side.

Dersom beslutningen er et avslag, vil søkeren bare motta et følgebrev og den endelige vurderingsrapporten, og søkeren kan be om at sikkerhetssertifiseringsorganet vurderer avgjørelsen på nytt (se [også punkt 14.2](#)). Dersom søkeren fortsatt ikke er fornøyd, kan søkeren klage (se [punkt 14.3](#)) til vedkommende myndighet, enten en nasjonal klageinstans (dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten opptrer som sertifiseringsorgan) eller byråets klageinstans (dersom byrået opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan). Søkeren er forpliktet til å be om en ny vurdering før han kan klage på sikkerhetssertifiseringsorganets beslutning.

Søkeren kan også beslutte å anmode om prøving ved en domstol (se [punkt 14.4](#)).

Sikkerhetssertifiseringsorganet fullfører den administrative avslutningen av vurderingen ved å sikre at all dokumentasjon er gjennomgått, organisert og arkivert i OSS.

Sikkerhetssertifiseringsorganet oppfordres til å gjennomgå denne informasjonen og oppdatere den med resultatet av vurderingen, idet det legges særlig vekt på endringer av driftsområdet og begrensninger og/eller bruksvilkår som er identifisert under vurderingen.

De myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, bør samarbeide med hverandre for å utveksle erfaringer de kan bruke ved framtidige vurderinger, og for å forbedre sine respektive interne prosedyrer. Dette kan omfatte resultater fra interne/eksterne revisjoner og informasjon om spørsmål og risiko samt teknikker som fungerte bra, og som kan brukes ved framtidige vurderinger og eventuelt deles med (eller læres fra) andre organer med tanke på kontinuerlig forbedring.

6. Tidsramme for sikkerhetsvurderingen

I henhold til artikkel 6 i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 forvaltes fristen for å fullføre sikkerhetsvurderingen som følger:

- ▶ En **periode på 1 måned** for å kontrollere at søknadsdokumentet er fullstendig (se [også punkt 5.3](#)). Denne perioden løper fra den datoen søknadsdokumentet mottas. Dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten opptre som sikkerhetssertifiseringsorgan, er denne datoen den første arbeidsdagen i den berørte medlemsstaten etter at søknadsdokumentet er bekreftet mottatt. Dersom byrået opptre som sikkerhetssertifiseringsorgan, er denne datoen den første arbeidsdagen som er felles for sertifiseringsorganet og de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for driftsområdet etter at søknadsdokumentet er bekreftet mottatt. Ved utløpet av denne perioden skal sikkerhetssertifiseringsorganet enten meddele søkeren om at dokumentet er fullstendig, eller anmode om relevante supplerende opplysninger, idet det fastsettes en rimelig frist for innlevering av dem.
- ▶ En **periode på 4 måneder** for å fullføre den detaljerte vurderingen av søknadsdokumentet (se [også punkt 5.4](#)), som begynner å løpe når søkeren opplyses om at søknadsdokumentet er fullstendig, og slutter når søkeren meddeles beslutningen om utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet.

Med sikte på så vidt mulig å redusere sertifiseringsprosedyrens kompleksitet, varighet og kostnader oppfordres sikkerhetssertifiseringsorganet til å fullføre vurderingsprosessen før disse fristene.

Selv om det ikke er lovpålagt, foreslås følgende foreløpige milepæler dersom byrået fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan:

- ▶ Hver myndighet tildeler den kompetente ressursen senest én uke etter mottak av søknaden om et felles sikkerhetssertifikat.
- ▶ Relevante opplysninger som er samlet inn om søkerens sikkerhetsresultater fra tidligere tilsyn, framlegges av de nasjonale sikkerhetsmyndighetene til byrået senest når det skal avgjøre om søknaden er fullstendig.
- ▶ Hver myndighet som deltar i sikkerhetsvurderingen, avslutter sin egen del av den detaljerte vurderingen senest fem virkedager før den avtalte tidsrammen for å treffe beslutning om det felles sikkerhetssertifikatet, slik at byrået har tilstrekkelig tid til å utarbeide de forskjellige resultatene av vurderingen.

I løpet av sikkerhetsvurderingen kan de forskjellige myndighetene hver for seg anmode om supplerende opplysninger og presiseringer med hensyn til deres del av vurderingen, idet de alltid skal presisere innholdet i anmodningen og fastsette en svarfrist. Dersom anmodningen om opplysninger eller presisering kan påvirke andre myndigheters arbeid, oppfordres de forskjellige myndighetene til å samordne anmodningene og unngå å sende samme anmodning til søkeren. Dette forlenger normalt ikke fristen for vurderingen, med mindre det konstateres tilfeller av alvorlige mangler eller manglende overholdelse eller mange mindre mangler eller tilfeller av manglende overholdelse som forhindrer at vurderingen eller deler av den kan fortsette.

Enhver beslutning om å forlenge tidsrammen for vurderingen treffes av sikkerhetssertifiseringsorganet i samråd med de forskjellige nasjonale sikkerhetsmyndighetene som er berørt av driftsområdet, og etter avtale med søkeren. Den forlengede tidsrammen omfatter både den perioden søkeren trenger for å framlegge de ønskede opplysningene, og den perioden vedkommende myndigheter trenger for å sjekke om de nye opplysningene oppfyller anmodningen. Dersom svaret ikke er tilfredsstillende, kan sikkerhetssertifiseringsorganet ytterligere forlenge tidsrammen for vurderingen eller foreslå at søknaden avvises.

Dersom byrået er uenig med den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene som er berørt av driftsområdet med hensyn til resultatene av vurderingen (se også [punkt 14.1](#)), kan tidsrammen for vurderingen også forlenges for følgende perioder:

- ▶ samarbeidsperioden med sikte på å avtale en gjensidig akseptabel vurdering (dvs. opp til én måned)
- ▶ perioden der saken henvises til byråets klageinstans med sikte på voldgift (dvs. opp til én måned)

Dersom den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene har henvist saken til byråets klageinstans med sikte på voldgift, inngår den tiden som settes av til at byrået kan treffe sin endelige beslutning basert på klageinstansens konklusjoner, i tidsrammen for sikkerhetsvurderingen.

Dersom sluttdatoen for vurderingen tilsier at det ikke kan treffes beslutning før utløpsdatoen for det gjeldende sikkerhetssertifikatet eller den planlagt startdatoen for ny jernbanedrift (f.eks. fordi en søker er blitt forsinket i innleveringen av søknadsdokumentet, eller fordi det er avtalt en forlengelse av tidsrammen for vurderingen), kan de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, sammen med søkeren søke om beredskapstiltak (se [punkt 7](#)).

7. Beredskapstiltak

De forskjellige myndighetene kan vurdere å sette inn beredskapstiltak for å håndtere bekymringer rundt den foreskrevne fristen for vurderingen, særlig dersom de mener at det ikke er mulig å utstede et felles sikkerhetssertifikat til avtalt tid (f.eks. før planlagt startdato for ny jernbanedrift). I slike tilfeller kan myndigheten eller myndighetene søke å finne en løsning på problemet i form av avhjelpende tiltak, f.eks. ved å øke antallet medarbeidere som er satt til å jobbe med søknaden, eller ved å utstede et felles sikkerhetssertifikat med bruksbegrensninger eller -vilkår.

Dersom det ikke kan utstedes et felles sikkerhetssertifikat til avtalt tid fordi søkeren ikke har framlagt alle de anmodede opplysningene, bør myndighetene drøfte de forskjellige alternativene med søkeren, dvs. avvise søknaden eller utstede et felles sikkerhetssertifikat med bruksbegrensninger eller -vilkår. Sistnevnte kan gjelde

- ▶ sertifikatets gyldighetsperiode, forutsatt at en kortere periode er nødvendig for å sikre effektiv håndtering av risiko som påvirker sikkerheten i jernbanedriften
- ▶ type drift – for eksempel et felles sikkerhetssertifikat uten transport av farlig gods
- ▶ driftsområde – for eksempel et felles sikkerhetssertifikat uten en del av det planlagte driftsområdet

Dessuten kan beredskapstiltak være nødvendige når et sikkerhetssertifikat forventes å utløpe før en fornyingsprosedyre kan avsluttes på grunn av sen innlevering av søknadsdokumentet. De berørte myndighetene kan etter en delvis vurdering og informasjon innhentet fra tidligere tilsyn utstede et sertifikat med en begrenset gyldighetsperiode og andre bruksbegrensninger eller -vilkår (dersom det er relevant). Dette bør gi en passende tidsramme for den detaljerte vurderingen og bør, etter avslutning av prosedyren, gjøre det mulig å utstede et felles sikkerhetssertifikat i fem år, forutsatt at alle kravene er oppfylt.

8. Kommunikasjonsordninger

Sikkerhetssertifiseringsorganet bør stå for koordineringen mellom de forskjellige myndighetene og med søkeren under hele sikkerhetsvurderingsprosessen. Når møter (ansikt til ansikt eller tele-/videokonferanser) eller andre koordineringsaktiviteter skal tilrettelegges, foretar sertifiseringsorganet registrering, med kopier som sendes til alle deltakere og lastes opp til OSS. Når det skal tilrettelegges for et slikt møte, underretter den parten som ber om møtet, de andre om alle relevante opplysninger, f.eks. møtested, dato, dagsorden, nødvendige innlegg fra hver enkelt part osv. Den anmodende part tar referat av møter og alle andre koordineringsaktiviteter, idet kopier sendes til alle deltakere og lastes opp i OSS.

Koordineringen mellom de berørte partene i sikkerhetsvurderingsprosessen skjer normalt på et språk som partene er enige om, men som ikke trenger å være språket i søknaden. Dette omfatter også utveksling av synspunkter mellom byrået og de nasjonale sikkerhetsmyndighetene med hensyn til resultatene av vurderingen samt annen kommunikasjon.

Etter anmodning fra den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for driftsområdet kan byrået, dersom det fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan, oversette sin beslutning og grunnlaget for det til den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetenes språk. Anmodningen om oversettelse håndteres utenfor sikkerhetsvurderingsprosessen og uten kostnader for søkeren.

Sikkerhetssertifiseringsorganets beslutning og grunnlaget for den gjøres alltid tilgjengelig på søkerens språk (dvs. et offisielt EU-språk som er valgt for søknadsdokumentet).

Ovennevnte prinsipper gjelder for alle typer muntlig og skriftlig kommunikasjon, herunder alle rapporter av relevans for sikkerhetsvurderingen og andre rapporter som utarbeides etter et besøk, en inspeksjon eller en revisjon (se [også punkt 11](#)).

9. Håndtering av spørsmål

9.1. Bruk av spørsmålsloggen

De myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, må avgjøre om gjeldende krav (se [punkt 6](#)) er oppfylt. I løpet av sikkerhetsvurderingen kan de vurderingsansvarlige ta opp spørsmål både i den innledende kontrollfasen og i den detaljerte vurderingsfasen. Alle spørsmål som klassifiseres som én av de fire kategoriene nevnt nedenfor, registreres i OSS' **spørsmålslogg** for å lette kommunikasjonen og fremme informasjonsutvekslingen mellom de forskjellige partene.

Dersom søknaden eller deler av den er mangelfull, kan de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, be søkeren om supplerende opplysninger ved hjelp av spørsmålsloggen og fastsette en frist for det forventede svaret. Dette bør stå i et rimelig forhold til hvor vanskelig det er å framskaffe den anmodede informasjonen. Søkeren legger deretter de ønskede opplysningene inn i spørsmålsloggen. Dersom søkeren ikke er enig i den foreslåtte fristen, kan søkeren fortsatt drøfte dette med den berørte myndigheten, som deretter kan beslutte å tilpasse fristen i spørsmålsloggen.

For å være tilfredsstillende skal søkerens skriftlige svar være så fyllestgjørende at de imøtekommer de bekymringer det er gitt uttrykk for, og viser at de foreslåtte ordningene vil oppfylle de relevante kravene. Søkeren kan levere inn nye dokumenter og/eller omformulere deler av de opprinnelig innleverte dokumentene i stedet for det som var utilfredsstillende i den opprinnelige søknaden, med en forklaring på hvordan dette utbedrer de konstaterte manglene. Søkeren kan dessuten levere inn relevante supplerende opplysninger (f.eks. prosedyrer for sikkerhetsstyringssystemet). Søkeren bør være oppmerksom på at alle nye dokumenter skal legges til i den relevante delen av biblioteket og lenkes til den relevante utgaven, og ikke lastes opp i spørsmålsmappen i biblioteket, og at alle nye versjoner av dokumenter skal oppdateres ved hjelp av den relevante knappen. Søkeren anbefales å se på den relevante veiledningen i OSS-veiledningen som er tilgjengelig på ERAs nettsted. Søkeren er ansvarlig for å vise hvilke endringer som er gjort i tidligere innleverte dokumenter (f.eks. ved sporing av endringer). Dette gjør det mulig for de vurderingsansvarlige å kontrollere at de relevante delene av dokumentene er blitt endret i samsvar med dette, og at andre deler ikke er blitt endret.

Tilsvarende kan søkeren foreslå tiltak for å løse spørsmål og frister for gjennomføring av dem. Dersom den berørte myndigheten ikke er enig i de foreslåtte tiltakene og/eller fristene, oppfordres den straks til å kontakte søkeren for å løse spørsmålet. Den avtalte løsningen på spørsmålet bør registreres i spørsmålsloggen.

9.2. Kategorier av spørsmål

Artikkel 12 i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 omhandler fire typer spørsmål:

Type 1 tilsvarende en henvendelse. I dette tilfellet anmodes søkeren om å framlegge supplerende opplysninger for å presisere visse aspekter av søknadsdokumentet.

I dette tilfelle kan søkeren bli anmodet om å gi opplysninger for å presisere en særlig kilde til bekymring. For eksempel ser søkerens framlagte organisasjonsplan ut til å vise ansvarsområder for sikkerhetsrelaterte spørsmål som skal justeres på en bestemt måte. Den understøttende forklarende teksten ser imidlertid ut til å vise en annen justering, noe som viser manglende klarhet over ansvarsområdene.

Type 2 svarer til en observasjon eller bemerkning som det er opp til søkeren å vurdere i løpet av det felles sikkerhetssertifikatets levetid.

For eksempel har den vurderingsansvarlige lagt merke til at det i søknadsdokumentet er noen uoverensstemmelser mellom selskapets referansestandarder. Disse uoverensstemmelsene gjelder forskjellige standarder som brukes av forskjellige avdelinger i selskapet. De har ikke sikkerhetskonsekvenser, men må løses av søkeren. Søkeren bør være klar over at type 2-spørsmål vil bli kontrollert ved fornying eller oppdatering av et felles sikkerhetssertifikat. Dersom disse ikke løses på det tidspunktet, kan det føre til at sikkerhetssertifiseringsorganet tar opp en annen type spørsmål for å løse saken.

Type 3 svarer til en mindre alvorlig manglende overensstemmelse eller utestående problemer. Den vurderingsansvarlige som tar opp spørsmålet, avtaler med søkeren om løsningen på spørsmålet kan utsettes til etter at det felles sikkerhetssertifikatet er utstedt. I så fall forventes søkeren å løse saken innen datoen i den medfølgende handlingsplanen eller før neste søknad om fornying eller oppdatering. Før et felles sikkerhetssertifikat utstedes, bør myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, bli enige om hvem av dem som skal følge opp disse spørsmålene i sine tilsynsaktiviteter. Type 3-spørsmål som ikke er avsluttet før det felles sikkerhetssertifikatet utstedes, blir overført til spørsmålsloggen med tanke på reevaluering ved neste søknad om fornying og/eller oppdatering.

En «type 3»-kategori betyr at det identifiserte spørsmålet vil bli registrert med en forventning om at søkeren vil løse det under tilsynsaktiviteter etter at det felles sikkerhetssertifikatet er utstedt. Resterende bekymringer kan avsluttes av sikkerhetssertifiseringsorganet ved neste søknad om fornying/oppdatering ved å ta hensyn til opplysningene fra den nasjonale sikkerhetsmyndigheten, eller dersom det ennå ikke har funnet sted noe tilsyn (f.eks. ved oppdatering) av sikkerhetssertifiseringsorganet etter et svar fra søkeren.

For eksempel bemerker den vurderingsansvarlige at en søker oppgir å ha opprettet en overvåkingsprosess i samsvar med forordning (EU) 1078/2012, men finner bevis for at prosessen bare er blitt akseptert av fire av de fem leverandørene. Søkeren bekrefter at han fremdeles venter på endelig bekreftelse fra den femte, som vil være ansvarlig for ikke-sikkerhetsrelaterte oppgaver som rengjøring av tog. I så fall kan den vurderingsansvarlige godta søkerens forsikring om at opplysningene vil bli framlagt, og omklassifisere spørsmålet som et utestående punkt som vil bli bekreftet senere.

Det forventes normalt at søkeren framlegger en handlingsplan for å løse de spørsmålene som er beskrevet i type 3-spørsmålene. Denne handlingsplanen bør dekke de punktene i vedlegget til forordning (EU) 1078/2012 om jernbaneforetakenes og infrastrukturforvalternes overvåking. En

mal for en slik handlingsplan finnes i vedlegg 3. Merk at det ikke er noe krav om at type 2-spørsmål skal omfattes av en handlingsplan, men for at en søker skal kunne holde oversikt over slike spørsmål i løpet av levetiden til et felles sikkerhetssertifikat, kan de omfatte dem. Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten har ingen plikt til å kontrollere og løse disse type 2-spørsmålene under løpende tilsyn, men de kan velge å stille spørsmål om framdriften.

Type 4 svarer til et alvorlig tilfelle av manglende overholdelse der det punktet som tas opp på grunn av manglende opplysninger eller manglende klarhet, er så viktig at søknaden ikke kan godkjennes slik den foreligger, og det ikke kan utstedes et felles sikkerhetssertifikat med mindre spørsmålet er avsluttet.

For eksempel leverer en søker inn en søknad der han har framlagt en viss dokumentasjon for at det er opprettet en prosess for planlegging av endringer. Analysen av de framlagte opplysningene viser at forordning (EU) 402/2013 ikke nevnes som en del av risikostyringsprosessen. Ettersom det er et lovkrav å bruke denne forordningen, dersom det er relevant, er dette en vesentlig mangel i søknadsdokumentet som må korrigeres før det utstedes et felles sikkerhetssertifikat.

Vanligvis vil «type 4»-spørsmål være spørsmål der søkeren i sitt søknadsdokument ikke har godtgjort at EU-retten eller nasjonal rett er overholdt, eller det er bevis i underlagsdokumentasjonen for at den kanskje ikke er det. En mulig løsning på slike spørsmål kan være å pålegge bruksbegrensninger eller -vilkår i det felles sikkerhetssertifikatet. Dette alternativet er hensiktsmessig dersom bruksbegrensningene eller -vilkårene kan defineres klart og ikke påvirker andre deler av sikkerhetsstyringssystemet. For eksempel kan en organisasjon oppgi at den har til hensikt å drive både passasjer- og godstransport, men den godtgjør ikke at den er i stand til å kontrollere risikoene forbundet med godstransporten. I så fall kan søkerens få sitt felles sikkerhetssertifikat begrenset til passasjertransport alene. I et slikt tilfelle er begrensningen knyttet til type 4-spørsmålet som er tatt opp, og som vil bli nevnt i den endelige vurderingsrapporten sammen med en hensiktsmessig begrunnelse for beslutningen.

På grunnlag av opplysningene fra søkeren kan myndigheten tilpasse status for spørsmålet som følger:

- (a) «spørsmål under behandling» dersom dokumentasjonen fra søkeren ikke er tilfredsstillende og det fortsatt kreves ytterligere opplysninger
- (b) «spørsmål avsluttet» dersom søkeren har gitt et passende svar og det ikke er utestående spørsmål igjen

På slutten av prosessen må man ha funnet en løsning for alle problemer. Det er fire muligheter:

- (a) For alle typer spørsmål med løsningen «avsluttet» fordi søkeren har løst saken. Den ledsagende løsningsteksten bør forklare den vurderingsansvarliges begrunnelse.
- (b) For type 2-spørsmål vil spørsmålet bli avsluttet med status «utestående». Dette er for å gjenspeile det forhold at søkeren har hele sikkerhetsstyringssystemets levetid på seg til å løse saken. Den ledsagende løsningsteksten bør forklare den vurderingsansvarliges begrunnelse.

- (c) *For type 3-spørsmål, «Utestående spørsmål under tilsyn»: Status for løsning av utestående spørsmål under tilsyn betyr at problemet vil bli fulgt opp av den relevante nasjonale sikkerhetsmyndigheten i løpet av sikkerhetsstyringssystemets levetid, og status for spørsmålet vil bli satt til avsluttet. Den ledsagende løsningsteksten bør forklare de vurderingsansvarliges begrunnelse og hvilken nasjonal sikkerhetsmyndighet som vil ta ansvar for oppfølgingen under tilsynet, med mindre dette er åpenbart fordi søknaden bare gjelder for ett medlemsland.*
- (d) *For type 4-problemer der en bruksbegrensning eller -vilkår vil bli brukt. Spørsmålet vil bli avsluttet, og løsningsproblemet vil bli satt til bruksbegrensninger eller -vilkår. Den ledsagende løsningsteksten bør forklare den vurderingsansvarliges begrunnelse.*

Dersom det mottas et svar på et utestående spørsmål, vil den vurderingsansvarlige se at spørsmålets status er endret til besvart, og vil som spørsmåleier undersøke svaret og om nødvendig omklassifisere spørsmålet, slik at det gjenspeiler at spørsmålet er blitt behandlet tilfredsstillende eller ikke. I sistnevnte tilfelle treffer den vurderingsansvarlige sin beslutning, begrunner det i spørsmålsloggen og anmoder eventuelt om supplerende opplysninger.

Den vurderingsansvarlige angir hvorfor det ikke er oppnådd overensstemmelse, men det er deretter opp til søkeren å angi hvordan overensstemmelse skal oppnås, og avtale en frist for dette. Dersom fristen går ut over forventede sertifiseringsdatoen, er det behov for ytterligere vurdering av om det utestående spørsmålet er til hinder for utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat.

Dersom søkeren ikke gir de ønskede opplysningene, eller dersom de supplerende opplysningene fra søkeren ikke er tilfredsstillende, kan tidsfristen for vurderingen forlenges, eller søknaden kan avvises. Avslag på en søknad er en siste utvei, og når sikkerhetssertifiseringsorganet bestemmer seg for å gi avslag, registreres beslutningen og grunnlaget for den i vurderingsrapporten og meddeles søkeren. En beslutning om avslag krever at søknaden leveres inn på nytt. Søkeren må betale kostnadene i forbindelse med vurderingen av en eventuell avslått søknad samt kostnadene ved en ny vurdering.

10. Kvalitetssikring

Sikkerhetssertifiseringsorganet er ansvarlig for å sørge for at

- ▶ de forskjellige fasene av prosessen er blitt brukt korrekt
- ▶ det er tilstrekkelig dokumentasjon for at alle relevante aspekter av søknaden er vurdert
- ▶ søkeren har svart på alle spørsmål om manglende overholdelse (dvs. spørsmål av «type 3» og «type 4»), og enhver anmodning om ytterligere informasjon er mottatt fra søkeren
- ▶ spørsmål av type 3 og type 4 er blitt løst eller, dersom de ikke er løst, årsakene til dette er tydelig dokumentert
- ▶ utestående bekymring som det skal føres tilsyn med, er tildelt og avtalt med den kompetente nasjonale sikkerhetsmyndigheten
- ▶ beslutningene er dokumentert, rettferdige og sammenhengende
- ▶ uttalelsen om utstedelsen av et felles sikkerhetssertifikat i vurderingsrapporten gjenspeiler vurderingen som helhet

Dersom konklusjonen er at prosessen er fulgt korrekt, er det tilstrekkelig å bekrefte at trinnene ovenfor er fulgt, sammen med kvalifiserende kommentarer. Dersom konklusjonen er at den ikke er blitt fulgt, bør grunnene til at man er kommet til denne konklusjonen, angis tydelig.

11. Revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn

Den eller de myndigheter som deltar i sikkerhetsvurderingen, har fullmakt til å utføre revisjoner, inspeksjoner tilsyn på søkerens driftssted eller driftssteder.

I denne veilederen menes med

- **revisjon** et strukturert tiltak der jernbaneforetaket granskes etter en bestemt sikkerhetsstyringsstandard eller etter en bestemt revisjonsprotokoll. Revisjoner kan utføres enten på stedet eller utenfor stedet ved hjelp av forskjellige teknikker som dokumentgjennomgang, intervjuer eller stikkprøver.
- **inspeksjon** bruk av en autorisert og kompetent medarbeider i sikkerhetssertifiseringsorganet eller eventuelt vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighet for å undersøke et bestemt og begrenset aspekt av et jernbaneforetaks virksomhet. Inspeksjon bør utføres med det formål å sikre oppfyllelse av kravene til sikkerhetsstyringssystemet og de meldte nasjonale reglene, eller for å kontrollere at det som er blitt sagt eller registrert i dokumentasjonen for sikkerhetsstyringssystemet, faktisk skjer i praksis. Ved en inspeksjon i den forstand som er ment her, kontrolleres det både at prosessen er på plass, og det undersøkes hvor godt den fungerer. Det er ikke snakk om en avkrysningskontroll av om visse dokumenter eller utstyr er til stede, idet en slik kontroll bare forteller inspektøren at noe finnes, men ikke at det brukes i praksis.
- **tilsyn** på søkerens driftssted, bortsett fra tilsyn som foretas med sikte på en inspeksjon eller revisjon: tiltak med kort varsel på bestemte deler av jernbaneforetakets driftssted med det formål å observere at en prosedyre i sikkerhetsstyringssystemet er korrekt gjennomført.

Dersom byrået fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan, må målene og omfanget av revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn og den rollen som den enkelte myndighet tildeles, koordineres for å unngå dobbeltarbeid og begrense muligheten for at søkeren skal utsettes for flere revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn. Dersom byrået utfører en revisjon, en inspeksjon eller et tilsyn, yter den eller de berørte nasjonale sikkerhetsmyndighetene nødvendig støtte og bistand til byrået for å overholde alle relevante sikkerhetsregler som på søkerens driftssted eller driftssteder.

Den myndigheten som utfører en revisjon, en inspeksjon eller et besøk, forventes å ha innført interne ordninger eller prosedyrer som fastsetter rammen for en slik revisjon. I den forbindelse kan det besluttet frivillig å anvende de prinsippene og kravene som er fastsatt av de relevante standardene, slik som ISO 19011 og ISO 17021 for å utføre revisjoner av styringssystemer og ISO 17020 for inspeksjoner.

Funn fra revisjoner, inspeksjoner eller tilsyn er dokumentasjon som kan støtte avslutningen av spørsmål i spørsmålsloggen. I noen tilfeller kan de imidlertid dekke spørsmål (f.eks. tilfeller av manglende overholdelse) som ikke tidligere er identifisert, og i så fall må de registreres i spørsmålsloggen som nye spørsmål.

Mer detaljert informasjon om revisjons- og inspeksjonsteknikker finnes i *byråets tilsynsveileder*.

12. Sammenheng mellom vurdering og tilsyn

Vurdering og etterfølgende tilsyn henger tett sammen, dersom resultatene av vurderingen er opplysende for den nasjonale sikkerhetsmyndighetens tilsyn, og resultatene av den nasjonale sikkerhetsmyndighetens tilsyn i neste omgang er opplysende for en ny vurdering før fornying eller oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet.

Spørsmål som avdekkes under vurderingen, kan henvises til senere tilsyn, med mindre de gjelder alvorlige tilfeller av manglende overholdelse som er til hinder for utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet (dvs. «type 4»-spørsmål), og forutsatt at vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighet er enig i oppfølgingen av dette.

Tilsyn bidrar til å fastslå hvor effektivt sikkerhetsstyringssystemet kan danne grunnlag for den fornyede vurderingen av søknaden før fornying eller oppdatering av det felles sikkerhetssertifikat. Mer informasjon finnes i *byråets tilsynsveileder*.

13. Opplæringscentre, enheter med ansvar for vedlikehold og transport av farlig gods

I henhold til artikkel 5 i kommisjonsbeslutning 2011/765/EU og artikkel 13 nr. 2 i direktiv (EU) 2016/798 kan godkjenningen av et opplæringscenter som tilhører et jernbaneforetak, oppgis på det felles sikkerhetssertifikatet dersom følgende vilkår er oppfylt:

Jernbaneforetaket er ikke den eneste leverandøren av opplæring på markedet.

Jernbaneforetaket lærer bare opp sine egne ansatte.

Søkeren bør velge alternativet Godkjenning av et opplæringscenter på side 1 i søknadsskjemaet når søknaden leveres inn. I slike tilfeller anbefales det at den relevante nasjonale sikkerhetsmyndigheten i sin vurderingsrapport bekrefter at jernbaneforetakets opplæringscenter er godkjent, og at godkjenningserklæringen framgår av det felles sikkerhetssertifikatet selv om den nasjonale sikkerhetsmyndigheten ikke er sikkerhetssertifiseringsorganet.

Jernbaneforetak som opptrer som enheter med ansvar for vedlikehold (ECM) og vedlikehold av kjøretøy utelukkende til egen bru,, trenger ikke å ha et «ECM-sertifikat» i samsvar med artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 779/2019. De bør likevel ha et vedlikeholdssystem som er i samsvar med vedlegg II til nevnte forordning. Ved søknad om felles sikkerhetssertifikat må jernbaneforetakene framlegge bevis på samsvar med dette vedlegget. Søkeren bør angi i den aktuelle delen av side 1 i søknadsskjemaet i OSS om han ønsker å bli vurdert på denne måten. Riktig ordlyd vil bli vist i det felles sikkerhetssertifikatet for å gjenspeile en slik søknad.

Det forhold at dette er blitt vurdert som en del av søknaden, kan legges til i det utstedte felles sikkerhetssertifikatet under avsnittet Tilleggsinformasjon.

Dersom søkeren har oppgitt at farlig gods inngår som en del av virksomheten, bør sikkerhetssertifiseringsorganet være klar over at det må rådføre seg med vedkommende myndighet for transport av farlig gods med jernbane for å overholde det relevante regelverket. Dersom ERA er sikkerhetssertifiseringsorganet, skal dette samrådet foregå via den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene for driftsområdet.

14. Voldgift og klager

14.1. Voldgift

Voldgift får anvendelse bare i tilfeller der byrådet opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan som nevnt i artikkel 10 nr. 7 i direktiv (EU) 2016/798.

I løpet av sikkerhetsvurderingen kan byrådet – før det treffer beslutning om utstedelse av et felles sikkerhetssertifikat – være uenig i den vurderingen som er foretatt av én eller flere nasjonale sikkerhetsmyndigheter.

Dersom byrådet ikke er enig i en negativ vurdering fra én eller flere nasjonale sikkerhetsmyndigheter og det ikke er mulig å enes om en gjensidig akseptabel vurdering, kan vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighet henvise saken til byråets klageinstans. I så fall utsetter Byrådet sin beslutning inntil voldgiftsprosedyren er avsluttet. Den tiden som går mellom anmodningen om voldgift og klageinstansens beslutning, regnes derfor ikke med i tidsrammen for sikkerhetsvurderingen.

Søkeren underrettes via OSS om at fristen for vurderingen er forlenget som følge av voldgiftsprosedyren.

Dersom klageinstansen er enig med byrådet, gjør sistnevnte en beslutning og tildeler straks et felles sikkerhetssertifikat. Dersom klageinstansen er enig med den nasjonale sikkerhetsmyndigheten, tildeler byrådet straks et felles sikkerhetssertifikat med et driftsområde som ikke omfatter de delene av nettet som fikk en negativ vurdering.

Anmodninger om voldgift rettes til klageinstansen. Sakene registreres av klageinstansens registrator i OSS.

Den klageinstansen som behandler voldgiftssaken, har tilgang til det fullstendige søknadsdokumentet som er tilgjengelig i OSS. Klageinstansen avgjør om byråets utkast til beslutning skal bekreftes senest én måned etter anmodningen om voldgift fra den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene.

Klageinstansens beslutning meddeles alle parter som deltar i sikkerhetsvurderingen, herunder søkeren, via OSS.

Den samme voldgiftsprosedyren gjelder også ved uenighet mellom byrådet og den nasjonale sikkerhetsmyndigheten når sistnevnte under tilsynet finner at innehaveren av et felles sikkerhetssertifikat utstedt av byrådet ikke lenger oppfyller vilkårene for sertifisering, og ber byrådet som sikkerhetssertifiseringsorgan om å begrense eller tilbakekalle sertifikatet.

Ettersom voldgiftsprosedyren ville medføre en forlengelse av tidsrammen for vurderingen, angir byrådet de forskjellige milepælene vedrørende voldgiften i dashbordet i OSS (se også [punkt 3.2](#)).

14.2 Fornyhet vurdering

Den fornyede vurderingsprosessen får både anvendelse på byrådet og den nasjonale sikkerhetsmyndigheten som opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan som nevnt i artikkel 10 nr. 12 i direktiv (EU) 2016/798.

I det tilfellet at sikkerhetssertifiseringsorganet nekter å utstede et felles sikkerhetssertifikat eller utsteder et felles sikkerhetssertifikat med bruksbegrensninger eller -vilkår enn dem søkeren har oppgitt i sitt søknadsskjema, kan søkeren anmode om en fornyet vurdering av beslutningen innen én måned etter meddelelsesdatoen. Denne anmodningen leverer søkeren inn via OSS.

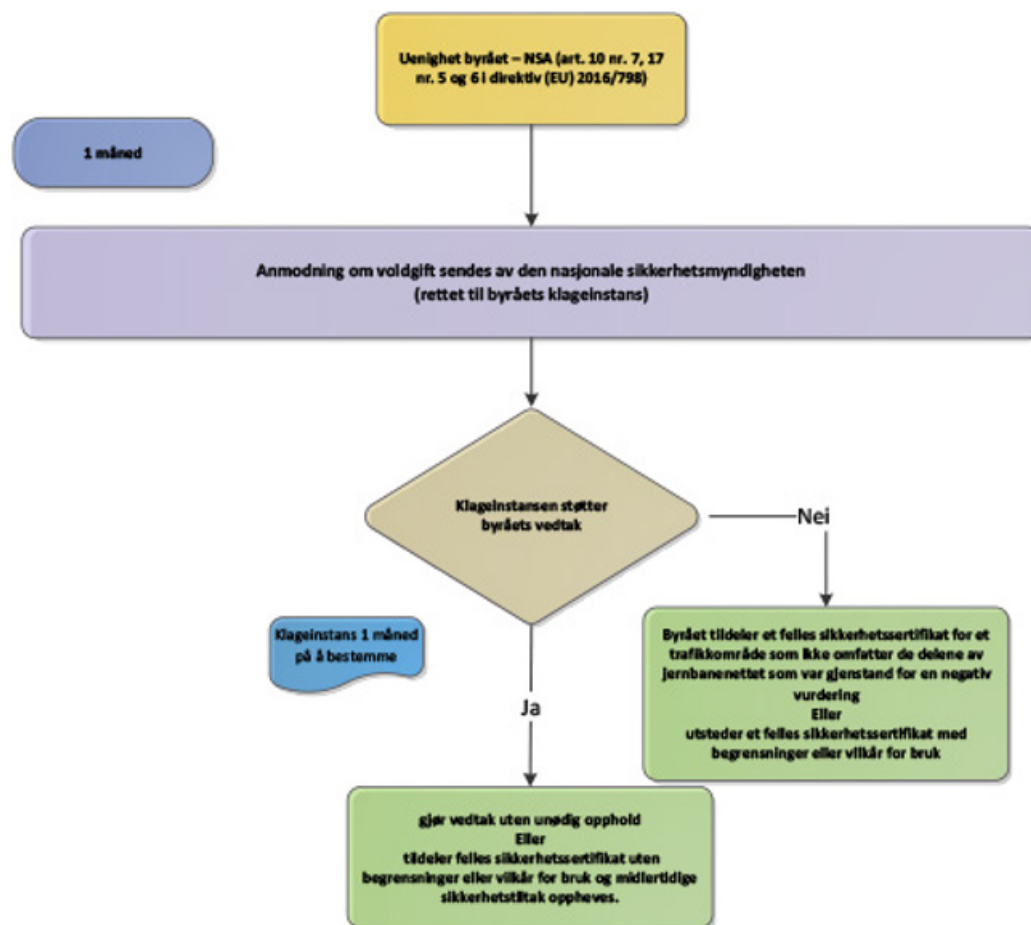
Søkeren begrunner sin anmodning om en fornyet vurdering og vedlegger en liste over spørsmål som etter søkerens mening ikke er blitt behørig vurdert under sikkerhetsvurderingen. I den forbindelse bør søkeren merke seg at sikkerhetssertifiseringsorganet vil se bort fra nye supplerende bevis som er utarbeidet etter meddelelsen av beslutningen. Dersom søkeren ønsker at nye bevis skal tas i betraktning og vurderes, kan dette bare gjøres i forbindelse med en ny søknad.

Ved gjennomgang av saken handler sikkerhetssertifiseringsorganet innenfor rammen av sin interne forretningsorden for å sikre en upartisk prosess, bl.a. så vidt mulig ved å benytte vurderingsansvarlige som ikke har deltatt i den første vurderingen. Den fornyede vurderingsprosessen følger strukturen for sikkerhetsvurderingsprosessen, men er likevel begrenset til de spørsmålene som var grunnlaget for den negative beslutningen ved den første vurderingen. De involverte myndighetene vil dessuten ikke foreta revisjon, inspeksjon eller tilsyn på søkerens driftssted eller driftsteder i forbindelse med listen over spørsmål i anmodningen om fornyet vurdering.

Alle parter i sikkerhetsvurderingen, herunder søkeren, underrettes om sikkerhetssertifiseringsorganets beslutning om å bekrefte eller omgjøre sin første beslutning via OSS senest to måneder etter at anmodningen om fornyet vurdering ble mottatt. Dersom en negativ beslutning omgjøres innenfor den fornyede vurderingsprosessen, utsteder sikkerhetssertifiseringsorganet straks et nytt felles sikkerhetssertifikat. Det reviderte sertifikatet er den samme type sertifikat (nytt/endret/fornyhet) som det opprinnelige som var gjenstand for revisjonsprosessen. Det opprinnelige sertifikatet blir ugyldiggjort i ERADIS-databasen. Dersom sikkerhetssertifiseringsorganets negative beslutning bekreftes, kan søkeren klage til enten

- ▶ klageinstansen, for søknader der byrådet er blitt valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan – se også [punkt 14.3](#), eller
- ▶ den nasjonale klageinstansen i samsvar med den relevante nasjonale prosedyren, for søknader der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten opptrer som sikkerhetssertifiseringsorgan

Figur 5: Flytskjema for voldgiftsprosedyren

14.3 Klage

Etter en anmodning om fornyet vurdering og dersom den negative beslutningen bekreftes, kan søkeren fortsatt klage over sikkerhetssertifiseringsorganets vedtak som nevnt i artikkel 10 nr. 12 i direktiv (EU) 2016/798.

I henhold til artikkel 59 i byråets forordning (EU) 2016/796 kan fysiske eller juridiske personer også klage over en beslutning som er rettet til eller direkte og individuelt angår vedkommende, selv om beslutningen er rettet til en annen person (dvs. søkeren i dette tilfellet).

Dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er sikkerhetssertifiseringsorganet, beskrives klageprosessen i den nasjonale sikkerhetsmyndighetens søknadsveileder.

Dersom byrådet er sikkerhetssertifiseringsorgan, får følgende klageprosess anvendelse.

Søkeren leverer inn sin klage til klageinstansen. Klageinstansen varsler den relevante prosjektlederen, og prosjektlederen vil angi datoene for klagen i dashbordet og laste opp eventuell dokumentasjon etter behov. Klageinstansen beslutter innen tre måneder etter at

klagen er levert inn om klagen skal tas til følge eller avvises. Klageinstansens beslutning om klagen registreres også i OSS.

Dersom klageinstansen finner at klagen er velbegrunnet, oversender den saken til byrået. I samråd med vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndigheter som er berørt av driftsområdet, reviderer byrået sin beslutning etter klageinstansens anbefalinger. Denne prosessen følger byråets interne forretningsorden og sikrer upartiskhet, herunder ved så vidt mulig å benytte én eller flere vurderingsansvarlige som ikke har deltatt i den første vurderingen. Klageinstansens beslutning registreres i OSS.

Dersom beslutningen omgjøres etter klage til enten klageinstansen eller den nasjonale klageinstansen, utsteder sikkerhetssertifiseringsorganet det felles sikkerhetssertifikatet uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest én måned etter klageinstansens meddelelse av resultatene.

Saksbehandlingsreglene for klager er nærmere beskrevet i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/867 (*forretningsorden for byråets klageinstans*). Gebyret for en klage fastsettes i henhold til kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/764 om gebyrer og avgifter.

14.4 Domstolsprøving

Beslutninger som er truffet av sikkerhetssertifiseringsorganet, kan prøves ved domstolene.

Dersom byrået er sikkerhetssertifiseringsorganet, kan dets beslutninger prøves ved en domstol ifølge bestemmelsene i artikkel 263 i TEUF. En klage med sikte på annullering av en beslutning som byrået har gjort, eller som gjelder manglende handling innen gjeldende tidsfrister, kan bare bringes inn for EU-domstolen etter at klageprosedyren (se også [punkt 14.3](#)) i henhold til artikkel 63 i forordning (EU) 2016/796 er uttømt.

Dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er sikkerhetssertifiseringsorganet, kan dens beslutninger prøves ved domstolene ifølge bestemmelsene i den nasjonale lovgivningen. Framgangsmåten for å anmode om domstolsprøving er beskrevet i vedkommende nasjonale sikkerhetsmyndighets søknadsveileder.

15. Oppdatering og fornying av et felles sikkerhetssertifikat

I henhold til artikkel 10 nr. 13 og 14 i direktiv (EU) 2016/798 må det felles sikkerhetssertifikatet oppdateres når jernbaneforetaket gjør **vesentlige endringer i driftens type eller omfang eller dersom driftsområdet utvides**. Innehaveren av et felles sikkerhetssertifikat skal straks underrette sikkerhetssertifiseringsorganet når vedkommende ønsker å foreta slike endringer. Endringene kan være av teknisk, driftsmessig eller organisatorisk art.

Et oppdatert felles sikkerhetssertifikat kan være påkrevd ved vesentlige endringer i rammereglene for sikkerhet i samsvar med artikkel 10 nr. 15 i direktiv (EU) 2016/798.

Det kan også være nødvendig å oppdatere et felles sikkerhetssertifikat når de forholdene det ble utstedt under, er endret, men uten at det påvirker driftstypen eller omfanget av drift eller driftsområdet. Dersom for eksempel hele sikkerhetsstyringssystemet er blitt revidert, og alle prosedyrene er blitt endret som følge av dette. Dersom søkeren er usikker på om det er nødvendig med en oppdatering, bør vedkommende kontakte det relevante sikkerhetssertifiseringsorganet for å få råd.

Jernbaneforetak som allerede har et gyldig felles sikkerhetssertifikat, må fornye sertifikatet om de ønsker å fortsette jernbanedriften etter utløpet av sitt gjeldende felles sikkerhetssertifikat.

Sikkerhetssertifiseringsorganet kan gjøre søkeren oppmerksom på at det felles sikkerhetssertifikatet må oppdateres eller fornyes. Det er god praksis at dette gjøres minst seks måneder før et eksisterende sikkerhetssertifikat utløper. Den faktiske søknaden om oppdatering eller fornying av et felles sikkerhetssertifikat bør ikke skje på initiativ av sikkerhetssertifiseringsorganet, men være resultatet av en handling fra jernbaneforetaket.

Når jernbaneforetaket søker om oppdatering eller fornying, må det ha et gyldig felles sikkerhetssertifikat for driftsområdet som skal omfattes av det felles sikkerhetssertifikatet.

15.1 Vurdering av behovet for å oppdatere et felles sikkerhetssertifikat

En oppdatering av et felles sikkerhetssertifikat er bare nødvendig når det er en «vesentlig» endring i de forholdene som lå til grunn for utstedelsen av sertifikatet, dvs. i driftstype, driftsområde eller omfang av drift. Når søkeren vurderer om en søknad om «oppdatering» skal leveres inn, bør søkeren ta hensyn til at den lovbestedte fristen for vurdering av denne er fem måneder (én måned for den innledende kontrollen og fire måneder for den detaljerte vurderingen). Søkeren må derfor ta hensyn til både utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet og den datoen søkeren trenger oppdateringen for. Dersom disse datoene ligger nær hverandre, kan det være et bedre alternativ å vente på eller forutse den tiden som er igjen

til utløpet av det nåværende sikkerhetsstyringssystemet. Dette vil hindre at søkere pådrar seg unødvendige kostnader.

Det kan oppsummeres at

- (a) jernbaneforetaket oppretter og benytter et sikkerhetsstyringssystem for å sikre kontroll med alle risikoer forbundet med sin virksomhet, herunder sikker håndtering av endringer. Som ledd i sikkerhetsstyringssystemet overvåker jernbaneforetaket også riktig anvendelse og effektivitet av sikkerhetsstyringssystemet, herunder risikokontrolltiltakene*
- (b) sikkerhetssertifiseringsorganet er ansvarlig for å tildele sikkerhetssertifikatet. Etter at det felles sikkerhetssertifikatet er tildelt, tar den nasjonale sikkerhetsmyndigheten seg av tilsynet for å sikre at jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem fortsatt overholder sine lovbestemte forpliktelser*
- (c) vilkårene for oppdatering av sikkerhetssertifikatet er fastsatt i artikkel 10 nr. 13, 14 og 15 i direktiv (EU) 2016/798*
- (d) ifølge vedlegg II til gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 skal innehaveren av det felles sikkerhetssertifikatet underrette sikkerhetssertifiseringsorganet om alle vesentlige endringer i driftstypen eller omfanget av drift eller driftsområdet.*

Jernbaneforetaket søker via OSS om oppdatering av sitt gyldige felles sikkerhetssertifikat.

Søkeren beskriver de foreslåtte endringene, herunder eventuelt en risikovurdering (dette kan kreve bruk av de tiltakene som kreves i den felles sikkerhetsmetoden for risikovurdering og evaluering (EU) 402/2013 dersom endringen anses å være vesentlig). Det bør bemerkes at begrepet vesentlig som definert i forordning (EU) 402/2013 ikke er det samme som begrepet «betydelig» nevnt i forordning (EU) 2018/763. Sistnevnte henviser bare til de tilfellene som er nevnt ovenfor, mens førstnevnte kan gjelde for et større sett av mulige endringer.

Endringer i dokumentasjonen kan angis på flere måter, for eksempel ved hjelp av en tabell eller uthevet tekst, men må være tydelig angitt i tabellene med krysshenvising til dokumentasjonen med de lovkravene som er vedlagt søknadsdokumentet.

Ved oppdatering av det felles sikkerhetssertifikat bør omfanget av den fornyede vurderingen av sikkerhetsstyringssystemet under alle omstendigheter stå i forhold til det risikonivået som endringen eller endringene medfører, og fokusere på relevante områder.

For å identifisere de relevante kravene som skal legges til grunn for vurderingen av søknaden om oppdatering, tar de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, hensyn til de endringene som er gjort i den dokumentasjonen som ble framlagt i den forrige søknaden, og til resultatene av tidligere tilsynsaktiviteter.

Søkeren bør også som del av en søknad om oppdatering ta med opplysninger om hvilke tiltak som er iverksatt for å løse eventuelle utestående spørsmål (type 4, type 3 og type 2) fra den forrige vurderingen, og en tabell over eventuelle andre endringer som er gjort i sikkerhetsstyringssystemet ut over det oppdateringen gjelder.

Søkeren bør da også være klar over at sikkerhetssertifiseringsorganet vil kontakte de relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetene for å få informasjon om eventuelle tilsynsaktiviteter de kan ha utført i perioden fra utstedelsen av det felles sikkerhetssertifikatet til det tidspunktet søknaden om oppdatering leveres inn.

Dette er imidlertid ikke til hinder for at de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, i enkelte tilfeller kan utføre en fullstendig fornyet vurdering av søknadsdokumentet. For eksempel kan det utføres en fullstendig fornyet vurdering dersom søkeren ikke framlegger tilstrekkelige opplysningene om de endringene som er gjort i sikkerhetsstyringssystemet, eller søknaden er utformet i en overgangsfase mellom én regelverksordning og en annen, eller dersom det er gjort oppmerksom på vesentlige problemområder under tidligere tilsynsaktiviteter.

15.2 Driftens type og omfang

Begrepene «driftstype» og «omfang av drift» er definert i artikkel 3 i direktiv (EU) 2016/798:

(a) **Driftstype** kjennetegnes ved

1. *passasjertransport med eller uten høyhastighetstrafikk*
2. *godstransport med eller uten transport av farlig gods, og*
3. *skiftingstjenester alene*

(b) **Omfang av drift** kjennetegnes ved

1. *passasjerantall og/eller godsmengde, og*
2. *anslått størrelse på et jernbaneforetak etter antall ansatte som arbeider i jernbanesektoren (dvs. svært små, små, mellomstore eller store foretak).*

Med hensyn til driftstypen er det videre blitt anerkjent at det kan forekomme andre typer tjenester, f.eks. drift på privateide sidespor, prøving av kjøretøy osv. Det bør opplyses om slike andre typer tjenester i søknadsskjemaet.

15.3 Utvidelse av driftsområdet

Ved utvidelse av driftsområdet gjør jernbaneforetaket de nødvendige endringer i den dokumentasjonen som ble innlevert i forrige søknad. Dette bør omfatte de relevante kravene i de meldte nasjonale reglene for det nye driftsområdet. Søkere vil også bli pålagt å vise at de har vurdert den tilleggsrisikoen som den nye driften utgjør, og at den er integrert i sikkerhetsstyringsordningene.

Når en slik søknad om oppdatering leveres inn, vil alle myndigheter som deltok i den forrige sikkerhetsvurderingen, bli underrettet om det, selv om endringen bare berører én myndighet.

15.4 Endring av rammereglene for sikkerhet

Jernbaneforetaket må identifisere og håndtere enhver vesentlig endring i rammereglene for sikkerhet (f.eks. en ny EU-forordning, en nasjonal forordning med nye eller reviderte meldte nasjonale sikkerhetsregler) via sine sikkerhetsstyringssystemprosesser (f.eks. overholdelse av lovbestemte og andre sikkerhetskrav, endringsstyringssystemprosesser). Jernbaneforetaket er da ansvarlig for å overholde de nye eller reviderte lovkravene. Som en del av sine oppgaver skal den nasjonale sikkerhetsmyndigheten fremme rammereglene for sikkerhet. Det forventes derfor at den nasjonale sikkerhetsmyndigheten etter behov bistår jernbaneforetaket med å forstå innholdet i de endringene som gjøres i rammereglene for sikkerhet.

15.5 Endring av de vilkårene det felles sikkerhetssertifikatet ble utstedt på

Som hovedregel er jernbaneforetaket ansvarlig for å samarbeide med sikkerhetssertifiseringsorganet dersom det planlegger en endring av de vilkårene det felles sikkerhetssertifikatet ble utstedt på. Dette omfatter en rekke forskjellige endringer som jernbaneforetaket eventuelt planlegger. De kan gå fra enkle administrative endringer til vesentlige endringer i driften (f.eks. en endring av de prosedyrene i sikkerhetsstyringssystemet som vurderes som vesentlig i henhold til forordning (EU) 402/2013).

De administrative endringene er begrenset til endringer i den grunnleggende informasjonen i det felles sikkerhetssertifikatet (f.eks. registrert navn, registreringsnummer eller organisasjonsnummer) som ikke påvirker driftstype, omfang av drift eller driftsområde. For slike administrative endringer kan det benyttes en forenklet prosess for oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet, og sikkerhetssertifiseringsorganet beslutter på anmodning fra jernbaneforetaket om det er nødvendig å oppdatere det felles sikkerhetssertifikatet.

Før sikkerhetssertifiseringsorganet avgjør om en slik forenklet prosess skal benyttes, oppfordres det til å kontrollere at den meldte endringen ikke dekker over organisatoriske endringer som kan påvirke togets drift (f.eks. endring av navn eller registreringsdata som følge av omstrukturering av foretaket eller sammenslåing mellom to forskjellige foretak med omfordeling av sikkerhetsrelaterte oppgaver og ansvarsområder).

15.6 Eksempler på endringer som kan kreve oppdatering av sikkerhetssertifikatet

Enhver vesentlig endring i driftstype eller omfang av drift krever oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet. Enhver utvidelse av driftsområdet krever også oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet. Bestemmelsene i jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem bør imidlertid fastsettes på en slik måte at de er gyldige for det planlagte driftsområdet (f.eks. infrastruktur i forskjellige medlemsstater).

I de fleste tilfeller kreves oppdatering ved enhver endring av driftstypen som beskrevet i sertifikatet.

Endringer i omfanget av drift krever nærmere overveielse, ettersom slike opplysninger ikke gjenspeiles direkte i sertifikatet og avhenger mer av endringer i foretakets ressurser eller resultater.

Alle endringer som betraktes som «vesentlige», medfører en fornyet vurdering og oppdatering av sertifikatet. Dette gjelder enten endringen skyldes en forretningsutvikling i selve foretaket eller overtakelse av et annet foretaks drift.

Dersom et jernbaneforetak som driver passasjertransport, for eksempel også har til hensikt å drive godstransport fordi det enten har slått seg sammen med eller har kjøpt opp et annet foretak, bør dette betraktes som en «vesentlig endring» i «typen og omfanget» av de tjenestene jernbaneforetaket leverer, og det felles sikkerhetssertifikatet bør derfor oppdateres.

Dersom endringen ikke berører driftstypen eller omfanget av drift, eller dersom behovet for oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet ikke er åpenbart, kan det være nødvendig å vurdere spørsmålet om jernbaneforetakets drift er forbundet med ny eller større risiko. Videre bør det stilles spørsmålet ved om endringen kan forvaltes sikkert via jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem. Som allerede nevnt må omfanget av den fornyede vurderingen av sikkerhetsstyringssystemet under alle omstendigheter stå i forhold til det risikonivået endringen eller endringene medfører, og endringens eller endringenes art og betydning: Søkeren skal alltid gjennomføre en risikovurdering og om nødvendig anvende bestemmelsene i direktiv (EU) 402/2013 om den felles sikkerhetsmetoden for risikoevaluering og -vurdering. Dette vil innebære en analyse av om endringen er betydelig:

- (a) **Eksempel 1:** En endring av jernbaneforetakets registrerte navn krever oppdatering av sertifikatet. Endringen av jernbaneforetakets registrerte navn bør imidlertid ikke kreve en fornyet vurdering av jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem, ettersom det er et tiltak av administrativ art og det ikke er snakk om en endring av driften. Dersom dette er den eneste endringen, kan det i dette tilfellet vedtas en forenklet prosess med en oppdatert beslutning uten formell vurdering og et notat til dokumentet som beskriver årsaken til endringen. Søkeren forventes å bekrefte skriftlig at det ikke skjer andre endringer som vil kreve en mer formell oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet.
- (b) **Eksempel 2:** Endringer til et lavere risikonivå (f.eks. endring fra passasjertransport med høyhastighetstrafikk til passasjertransport uten høyhastighetstrafikk) er vanligvis et administrativt tiltak med bare minimal kontroll av konsekvensene for jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem. I dette tilfellet kan det vedtas en forenklet prosess med en oppdatert beslutning uten formell vurdering og et notat til dokumentet som beskriver grunnlaget for endringen.
- (c) **Eksempel 3:** Endringer til et høyere risikonivå (f.eks. fra godstransport uten transport av farlig gods til godstransport med transport av farlig gods) bør betraktes som en vesentlig endring i henhold til direktiv (EU) 402/2013, men det vil også gjøre dette til en vesentlig endring med tanke på oppdateringen av sikkerhetsstyringssystemet, ettersom det endrer driftstypen. Dette bør kreve en vurdering av endringen i henhold til bestemmelsene i sikkerhetsstyringssystemet og en oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet. Som en vesentlig endring vil det også kreve at det leveres inn en rapport fra et vurderingsorgan, slik forordningen krever.

- (d) **Eksempel 4:** Endringer som potensielt skaper høyere risiko for driften, kan anses som vesentlige endringer som krever oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet, og det vil derfor kreve en vurdering av endringen i henhold til bestemmelsene i sikkerhetsstyringssystemet og en vurdering av om endringen er vesentlig i henhold til direktiv (EU) 402/2013.: Godsoperatører som går inn i passasjermarkedet ved å drive enten transport eller hjelpefunksjoner for passasjertogoperatør med en rekke tjenester, bør normalt anses som en vesentlig endring ettersom det er snakk om en endring av driftstypen. Det kreves en risikovurdering og en vurdering av om endringen er vesentlig i henhold til direktiv (EU) 402/2013;
- (e) **Eksempel 5:** Idet det tas hensyn til at den interne omstillingen av et jernbaneforetak kan ha negative følger for sikkerhetsstyringssystemet, og at det kan bli nødvendig å omarbeide eller utarbeide nye prosesser og prosedyrer i sikkerhetsstyringssystemet, kan en slik endring betraktes som en vesentlig endring som krever en mer dyptgripende og fullstendig fornyet vurdering av jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem i henhold til forordning (EU) 402/2013. Det kan også kreve en vurdering av om endringene var så store (betydelige) at det var nødvendig med en oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet.
- (f) **Eksempel 6:** En ruteendring kan være vesentlig endring dersom det foreslås drift for en linje eller en del av nettet der jernbaneforetaket ikke tidligere har hatt noen drift (bortsett fra midlertidig omkjøring), og den nye ruten vil øke risikoen (f.eks. eksponering for en ny risiko for vedkommende jernbaneforetak). Dersom det eksisterende felles sikkerhetssertifikatet inneholder en liste over linjer og den nye linjen ikke er på den, vil det være nødvendig med en oppdatering av det felles sikkerhetssertifikatet. Det vil også være behov for en risikovurdering og en vurdering av om endringen er vesentlig i henhold til direktiv (EU) 402/2013.
- (g) **Eksempel 7:** Hyppigere togavganger kan høyne risikoen for jernbaneforetaket, for eksempel risiko forbundet med overbelastning av jernbanenettet. Slike endringer bør ikke anses som betydelig, men de kan anses som vesentlige; de kan håndteres på en sikker måte via jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem ved hjelp av risikovurdering og samsvar med direktiv (EU) 402/2013:
1. I sikkerhetsstyringssystemet er det etablert prosesser og prosedyrer for å kontrollere risiko og treffe hensiktsmessige forebyggende eller korrigerende tiltak dersom jernbaneforetaket avdekker manglende overholdelse under jernbaneforetakets overvåking av driften.
 2. Jernbaneforetaket underretter de nasjonale sikkerhetsmyndighetene om endringer, slik at den nasjonale sikkerhetsmyndigheten kan identifisere hvilke ekstra tilsynsoppgaver den må ta inn i sin strategi og plan for tilsyn med jernbaneforetaket.
- (h) **Eksempel 8:** Likeledes kan en økning i «passasjerkilometer per år» eller «tonnkilometer per år» øke risikoen ettersom det påvirker omfanget av driften. Imidlertid kan slike endringer og tilhørende risiko også håndteres sikkert via jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem (se eksempel 7 ovenfor). Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten kan kontrollere hvordan dette skjer under jernbaneforetakets tilsyn, idet det tas hensyn til jernbaneforetakets meldte opplysninger om hvordan endringer håndteres.

16. Fornyning av et felles sikkerhetssertifikat

Et felles sikkerhetssertifikat fornyes på anmodning fra søkeren før gyldigheten utløper for å sikre kontinuitet i sertifiseringen. Den lovfestede fristen for en fornyning er fem måneder (én måned for den innledende kontrollen og fire måneder for den detaljerte vurderingen). Søkeren søker om fornyning av sitt gyldige felles sikkerhetssertifikat via OSS (se også [punkt 3.2](#)).

Ved fornyning benytter myndighetene for driftsområdet en målrettet og forholdsmessig tilnærming til den fornyede vurderingen, idet de kontrollerer endringene i den dokumentasjonen som ble levert inn i den forrige søknaden, og dessuten ser på resultatene av tidligere tilsynsaktiviteter for å identifisere relevante krav som må ligge til grunn for vurderingen av søknaden om fornyning.

Dette er imidlertid ikke til hinder for at de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, i enkelte tilfeller utfører en fullstendig fornyet vurdering av søknadsdokumentet. For eksempel kan det utføres en fullstendig fornyet vurdering dersom søkeren ikke framlegger tilstrekkelig informasjon om de endringene som er gjort i sikkerhetsstyringssystemet, eller dersom det er gjort oppmerksom på vesentlige problemområder under tidligere tilsynsaktiviteter.

En søknad om fornyning av et felles sikkerhetssertifikat kan slås sammen med en søknad om oppdatering av det samme felles sikkerhetssertifikatet. For eksempel kan dette gjøres ved en søker som har ett felles sikkerhetssertifikat som omfatter et driftsområde i to medlemsstater.

Søkere må vurdere nøye når de skal foreta en fornyning, og om de skal kombinere dette med en oppdatering av søknaden.

17. Begrensning eller tilbakekalling av et felles sikkerhetssertifikat

Et felles sikkerhetssertifikat kan begrenses eller tilbakekalles av det sikkerhetssertifiseringsorganet som har utstedt det. En slik begrensning eller tilbakekalling skjer når sikkerhetssertifiseringsorganet underrettes av en nasjonal sikkerhetsmyndighet om at innehaveren av et felles sikkerhetssertifikat etter myndighetens tilsyn ikke lenger oppfyller de vilkårene sertifikatet ble utstedt på.

Dersom den nasjonale sikkerhetsmyndigheten avdekker en alvorlig sikkerhetsrisiko, kan den beslutte å iverksette forholdsmessige tvangstiltak. Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten kan for eksempel beslutte å innstille jernbaneforetakets jernbanedrift. På grunnlag av denne beslutningen vurderer sikkerhetssertifiseringsorganet om det er behov for å oppdatere det felles sikkerhetssertifikat med begrensninger eller som en siste utvei tilbakekalle det. Dersom byrået fungerer som sikkerhetssertifiseringsorgan, framlegger den nasjonale sikkerhetsmyndighet sin begrunnelse for en begrensning eller tilbakekalling, og det finner sted en koordinering mellom myndighetene for driftsområdet før det treffes en beslutning.

Det jernbaneforetaket som har fått sitt felles sikkerhetssertifikat begrenset eller tilbakekalt, har rett til å klage over sikkerhetssertifiseringsorganets beslutning (se [punkt 14.3](#)).

Enhver anmodning fra den nasjonale sikkerhetsmyndigheten om å begrense et felles sikkerhetssertifikat håndteres i OSS. Dersom beslutningen skal begrense det felles sikkerhetssertifikatet, utsteder sikkerhetssertifiseringsorganet et nytt felles sikkerhetssertifikat som omfatter bruksbegrensningene eller -vilkårene.

Enhver anmodning fra den nasjonale sikkerhetsmyndigheten om å tilbakekalle et gyldig felles sikkerhetssertifikat, forvaltes direkte i ERADIS-databasen i tråd med eksisterende prosedyrer. Ingen separat oppføring er nødvendig i OSS.

En søker kan søke om en oppdatering av sitt felles sikkerhetssertifikat for å fjerne en bruksbegrensning eller et bruksvilkår. Ved en slik søknad må søkeren dokumentere at de forhold som lå til grunn for begrensningen, ikke lenger er gjeldende, og framlegge nødvendig dokumentasjon. Sikkerhetssertifiseringsorganet vil behandle en slik søknad som en oppdatering, og dersom den nødvendige dokumentasjonen framlegges, vil det utstede et nytt felles sikkerhetssertifikat med den tidligere begrensningen opphevet.

En søker som ønsker å drive virksomhet både i en EU-medlemsstat **og** en annen stat eller grensestasjon i en annen stat som ikke er med i EU, bør i første omgang kontakte byrået for å få råd om hvordan han skal gå fram.

.

VEDLEGG 1

Anvisninger angående innholdet i søknaden om et felles sikkerhetssertifikat

Ved innlevering av en søknad om et felles sikkerhetssertifikat eller ved anmodning om forhåndskoordinerings skal søkeren fylle ut et søknadsskjema.

Følgende tabell inneholder kommentarer til søknaden om et felles sikkerhetssertifikat, jf. vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2018/763. For å lette henvisningen og veiledningen brukes det i denne tabellen samme nummerering som i vedlegg I til gjennomføringsforordningen.

Tabell 1: Kommentar til søknad om et felles sikkerhetssertifikat

Vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2018/763.	Kommentar
1.1-1.3	Søkeren velger relevant søknadstype som følger: ► «Ny»: dersom det gjelder en førstegangssøknad om et felles sikkerhetssertifikat, eller dersom det forrige felles sikkerhetssertifikatet er tilbakekalt ► «Fornyng»: dersom det tidligere gyldige (felles) sikkerhetssertifikatet snart utløper og gyldighetsperioden må forlenges for å sikre uavbrutt jernbanedrift ► «Oppdatering»: dersom driftstypen eller omfanget av drift er vesentlig endret, eller det er gjort vesentlige endringer i rammereglene for sikkerhet, eller dersom det skjer en endring i de vilkårene som det (felles) sikkerhetssertifikatet ble utstedt på.
1.2	Et felles sikkerhetssertifikat skal fornyes etter søknad fra jernbaneforetaket hvert femte år eller oftere i henhold til artikkel 10 nr. 13 i direktiv (EU) 2016/798.
1.4	Når det søkes om fornying eller oppdatering, angis eller velges det europeiske identifiseringsnummeret (EIN) fra det tidligere (felles) sikkerhetssertifikatet (f.eks. et felles sikkerhetssertifikat eller et del A-sikkerhetssertifikat) legger til grunn for søknaden som leveres inn til sikkerhetssertifiseringsorganet. Det EIN som var knyttet til det forrige sikkerhetssertifikatet, brukes til å ugyldiggjøre tilsvarende sertifikater i ERADIS-databasen. I tvilstilfeller anbefales det at søkeren kontakter sikkerhetssertifiseringsorganet før søknaden leveres inn.
2.1-2.2	Når søknaden gjelder persontransport (som en del av eller som en helhet i en søknad), må det krysses av i den aktuelle ruten for om driften er med eller uten høyhastighetstrafikk: Det må bare settes ett kryss. Tjenestene i den valgte ruten (2.1 eller 2.2) omfatter imidlertid også de andre typene passasjertransport (regional trafikk, kort-, mellomdistanse- og fjerntrafikk osv.) og enhver annen tjeneste som er nødvendig for å drive den passasjertransporten det søkes om (skiftingsoperasjoner osv.). Høyhastighetstrafikk er definert i vedlegg I til direktiv (EU) 2016/797.
2.3-2.4	Når søknaden omfatter godstransporttjenester (som en del av eller som en helhet i en søknad), må det krysses av i den aktuelle ruten for om driften er med eller uten transport av farlig gods: Det må bare settes ett kryss. Tjenestene i den valgte ruten (2.3 eller 2.4) omfatter imidlertid også de andre typene godstransport som ikke er uttrykkelig nevnt, og enhver annen tjeneste som er nødvendig for å drive den godstransporten det søkes om (skiftingsoperasjoner osv.). Søkeren bør også være oppmerksom på at dersom «farlig gods» velges, må det framlegges dokumentasjon for overholdelse av bestemmelsene om transport av farlig gods med jernbane.

Vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2018/763.	Kommentar
OSS-form	Hvorvidt søkeren har til hensikt å søke om en vurdering av sine funksjoner som enhet ansvarlig for vedlikehold (ECM) som en del av søknaden (bare dersom søkeren har til hensikt å være ECM for sine egne kjøretøy). Hvorvidt søkeren har til hensikt å søke om den relevante nasjonale sikkerhetsmyndighetens vurdering av sine opplæringscentre som en del av søknaden. (Bare dersom foretaket driver et opplæringscenter for egne ansatte)
2.5	Denne ruten skal velges dersom søkeren bare har til hensikt å drive skiftingsoperasjoner og ikke passasjer- eller godstransport. Søkeren må angi om de planlagte tjenestene omfatter skifting av vogner med farlig gods. Denne ruten kan også velges sammen med rute 2.6 dersom søkeren har til hensikt å utføre andre driftstyper.
2.6	Dersom søkeren har til hensikt å utføre andre driftstyper, skal det angis hvilke tjenester det er snakk om, f.eks. ▶ drift av kjøretøy på privateide sidespor, når dette ikke er utelukket fra sikkerhetsstyringssystemets virkeområde i henhold til artikkel 2 nr. 3 i direktiv (EU) 2016/798 ▶ prøving av kjøretøys kjøreegenskaper og/eller prøving av kjøretøy i ro ▶ drift av kjøretøy for vedlikehold av infrastrukturen ▶ opplæringscentre som skal anerkjennes i tråd med artikkel 5 i kommisjonsbeslutning 2011/765/EU (flere opplysninger finnes i punkt 13) Eventuelle nasjonale særtrekk knyttet til driftstype(r) kan også legges til i dette feltet.
3.1	Under henvisning til de tjenestene det søkes om, er det nødvendig å angi planlagt dato for oppstart av tjenesten eller, dersom søknaden gjelder fornyet eller oppdatert sertifikat, den datoen sertifikatet er ment å gjelde fra og erstatte det tidligere sertifikatet.
3.2	Søkeren må velge den medlemsstaten som er ansvarlig for det planlagte driftsområdet, herunder eventuelle medlemsstater der de bare har til hensikt å operere til en grensestasjon
3.3	Søkeren definerer sitt planlagte driftsområde som kan omfatte hele jernbanenettet i én eller flere medlemsstater eller bare en definert del av det. Dersom søkeren bare har til hensikt å drive togtrafikk på en bestemt del av nettet, må han enten beskrive det driftsområdet der det er hensikten å drive togtrafikk «fra punkt A til punkt B» (f.eks. Paris–Brussel), eller angi det nettet foretaket ønsker drive virksomhet på, eller klart angi alle de strekninger, herunder alle relevante alternative strekninger, der det er hensikten å drive togtrafikk Søkerne må henvise til betegnelsen/navnene på de strekningene som er oppgitt i «netterklæringen» (jf. artikkel 3 i og vedlegg IV til direktiv 2012/34/EU). Det anbefales også å ta med hvilken type signalsystemer de har til hensikt å bruke og deres geografiske omfang. Merk at når en søker velger å søke om et detaljert driftsområde, må det felles sikkerhetssertifikatet oppdateres dersom området endres. Søkeren beslutter hvordan driftsområdet defineres. For grensestasjoner må søkeren definere driftsområdet, typisk ved å oppgi grense til grensestasjon X.
4.1-4.2	Søkeren kan velge byrået eller den nasjonale sikkerhetsmyndigheten som sikkerhetssertifiseringsorgan (eller utstedende myndighet) dersom driftsområdet er begrenset til én medlemsstat. Søkeren skal velge byrået dersom driftsområdet ligger i mer enn én medlemsstat.
5.1	Bare det registrerte navnet skal angis.
5.2	Jernbaneforetakets akronym kan oppgis her (valgfritt).

Vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2018/763.	Kommentar
5.3-5.7	Hver søker skal framlegge nødvendige opplysninger, slik at sikkerhetssertifiseringsorganet kan kontakte jernbaneforetaket. ▶ Et telefonnumre bør være til nummeret til jernbaneforetakets sentralbord, dersom det er relevant, og ikke til den personen som er ansvarlig for vurderingsprosessen. ▶ Telefon- og faksnumre bør oppgis med landkode, dersom det er relevant. ▶ E-postadressen bør være til jernbaneforetakets hovedpostkasse. ▶ Jernbaneforetakets kontaktinformasjon bør omfatte hovedadressen uten henvisninger til en bestemt person, ettersom disse opplysningene kan angis i punkt 6.1–6.6. Det er ikke obligatorisk å oppgi et nettsted (5.7).
5.8-5.9	Dersom søkerens jernbaneforetak etter nasjonal rett har fått tildelt flere registreringsnumre, gir skjemaet i OSS mulighet for å legge inn både MVA-nummer (5.9) og et annet registreringsnummer (5.8) (f.eks. foretaksnummer).
5.10	Andre opplysninger enn dem det klart er anmodet om i de øvrige feltene, kan om nødvendig legges inn her.
6.1-6.8	Under hele vurderingsprosessen ivaretar kontaktpersonen kontakt mellom det jernbaneforetaket som søker om et felles sikkerhetssertifikat, og sikkerhetssertifiseringsorganet og den eller de nasjonale myndighetene, alt etter hva som passer. Kontaktpersonen bidrar med støtte, hjelp, opplysninger og avklaringer etter behov, og fungerer som referansepunkt for sikkerhetssertifiseringsorganet og den eller de nasjonale sikkerhetsmyndighetene, alt etter hva som passer. Kontaktpersonen har fullmakt til å representere søkerorganisasjonen. Telefon- og faksnumre bør oppgis med landkode, dersom det er relevant.
7.1	Disse dokumenterte opplysningene skal leveres inn ved søknad om et felles sikkerhetssertifikat. Dersom søknaden gjelder fornying eller oppdatering av et felles sikkerhetssertifikat, skal endringene i de opplysningene som ble levert inn i den foregående søknaden, tydelig angis i de aktuelle dokumentene. Med «sammendrag av sikkerhetsstyringssystemet» menes her en gjennomgang av jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem med understreking av dets hovedelementer. Her skal dokumentasjon for overholdelse av sikkerhetsstyringssystemet i forhold til vurderingskriteriene i vedlegg II til delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/763 angis og dokumenteres, eventuelt med krysshenvisninger. Det bør settes inn klare henvisninger til prosesser og dokumenter der tekniske spesifikasjoner for samtrafikkeve (TSI-er) får anvendelse og er gjennomført. For å unngå dobbeltarbeid og begrense mengden framlagt informasjon framlegges det bare sammenfattende dokumentasjon for de elementene som oppfyller TSI-er og annet gjeldende EU-regelverk.
7.2	En tabell med en oversikt over hovedelementene i jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem i forhold til de vurderingskriteriene som er fastsatt i vedlegg II til delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/763, og som dokumenterer at de generelle bestemmelsene for sikkerhetsstyringssystemet oppfyller kravene i artikkel 9 i direktiv (EU) 2016/798. Det skal også angis hvor i dokumentasjonen om sikkerhetsstyringssystemet kravene for den gjeldende funksjonelle tekniske spesifikasjon for samtrafikkeve relatert til detsystemet for drift og trafikkstyring er oppfylt.
8.1	Søkeren skal levere inn dokumentasjon om meldte nasjonale regler som gjelder for den trafikk som skal være omfattet av sertifikatet det søkes om. Den spesifikke dokumentasjonen om jernbanedrift på nettet (eller deler av det) i hver medlemsstat der søkeren har til hensikt å drive virksomhet, skal inngå i særlige vedlegg til søknadsskjemaet i henhold til den språkpolitikk som er fastsatt av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten i vedkommende medlemsstater.
8.2	En oversikt som sammenligner konkrete elementer i jernbaneforetakets sikkerhetsstyringssystem i forhold til de kravene som er fastsatt i de relevante meldte nasjonale reglene med dokumentasjon for at de spesifikke bestemmelser for sikkerhetsstyringssystemet oppfyller de gjeldende kravene i de meldte nasjonale reglene.
9.1	Gjeldende status for den eller de handlingsplanene som jernbaneforetaket har utarbeidet for å løse eventuelle alvorlige tilfeller av manglende overholdelse og eventuelt andre problemområder som er avdekket under tilsyn siden forrige vurdering.
9.2	Gjeldende status for den eller de handlingsplanene som jernbaneforetaket har utarbeidet for å løse utestående punkter fra tidligere vurderinger.

VEDLEGG 2

Liste over spørsmål som skal inngå i den nasjonale sikkerhetsmyndighetens søknadsveileder

De nasjonale sikkerhetsmyndighetene oppfordres til å innarbeide følgende spørsmål i sine søknadsveiledere med hensyn til sine nasjonale krav i samsvar med artikkel 10 nr. 3 bokstav b) i direktiv (EU) 2016/798:

1. *Virkeområdet for de nasjonale tiltakene for gjennomføring av direktiv (EU) 2016/798 – Den nasjonale sikkerhetsmyndigheten identifiserer eventuelle unntak som gjelder i sin medlemsstat, i henhold til artikkel 2.3 i direktivet. Den presiserer særlige nasjonale krav med hensyn til den eller de driftstypene som krever et felles sikkerhetssertifikat.*
2. *Språkpolitikk – Beskriv det aktuelle språket for søknadsdokumentet der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten velges som sikkerhetssertifiseringsorgan, og for den nasjonale delen av søknadsdokumentet der byrået er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan;*
3. *Kommunikasjonsordninger – Beskriv hva og hvordan den nasjonale sikkerhetsmyndigheten har til hensikt å kommunisere med søkeren i de tilfeller der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan;*
4. *Gebyrer og avgifter – Beskriv modellen for gebyrer og avgifter i de tilfeller der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan, og den timeprisen som brukes av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten for å vurdere den nasjonale delen i de tilfellene der byrået er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan.*
5. *Beskrivelse av grenseoverskridende avtaler eller andre former for gjeldende ordninger og identifikasjon av grensestasjoner som er omfattet av disse avtalene. Det er også fornuftig å oppgi kontaktinformasjon eller nettsted for nabomedlemsland, slik at potensielle søkere kan finne relevant informasjon (dersom det er relevant).*
6. *Beskrivelse og forklaring av krav i de meldte nasjonale reglene og gjeldende nasjonale administrative prosedyrer. Likeledes bør alle gjeldende nasjonale saksbehandlingsregler presiseres, ettersom dette for eksempel kan gjelde særlige ordninger eller kan forklare hvordan nasjonale sertifiseringsordninger kan fungere som dokumentasjon for søkerens evne til å oppfylle kravene i de meldte nasjonale reglene. Dessuten vil den nasjonale sikkerhetsmyndigheten instruere søkeren i hvordan denne skal kartlegge sin dokumentasjonen i samsvar med de nasjonale kravene. Kartleggingen kan skje gjennom*
 - et nettskjema som inneholder de kravene som den nasjonale sikkerhetsmyndigheten har forhåndsregistrert i OSS. Dette er det foretrukne alternativet*
 - et tilgjengelig nettskjema i OSS, der søkeren selv registrerer de relevante nasjonale kravene som beskrevet av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten i dens nasjonale søknadsveileder, eller*
 - en mal som den nasjonale sikkerhetsmyndigheten har utarbeidet i sin nasjonale søknadsveileder. I dette tilfellet laster søkeren opp dette dokumentet til OSS*

7. *Minstekrav til forsikring (dersom det er relevant), slik som behovet for å sende dokumentasjon for forsikringen eller den økonomiske ansvarsdekningen.*
8. *Nasjonal klageprosedyre for de tilfellene der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan.*
9. *Nasjonale bestemmelser om domstolsprøving for de tilfellene der den nasjonale sikkerhetsmyndigheten er valgt som sikkerhetssertifiseringsorgan.*
10. *Grensestasjonsordninger for det medlemslandet veilederen gjelder for, og kontaktinformasjon og rådgivning til nabomedlemsstater.*

VEDLEGG 3
Mal for en handlingsplan

Handlingsplan for det felles sikkerhetssertifikatet knyttet til spørsmål med behov for tilsyn i tråd med forordning EU 1078/2012 om en felles sikkerhetsmetode for overvåking

Nr.	Spørsmål	Beskrivelse av handlingen(e)	Sammenheng med risikovurderingen	Ansvarlig for gjennomføring	Involvert	Overvåking: Utførelse	Overvåking: Effekt	Eventuelle ERA-foreslåtte milepæler	Status for tilsynet
0	Sett inn lenke eller kopier inn nummeret, tittelen og innholdet i det utestående punktet fra spørsmålet i OSS	Beskrivelse av hvorfor, hva og hvordan tiltaket eller tiltakene skal gjennomføres, herunder tilhørende leveranser (kan være separate linjer)	Når det er relevant, bør risikokontrolltiltakene eller de korrigerende tiltakene forklares eller knyttes til denne handlingen	Navn på personen med ansvar for gjennomføringen	Liste over ansatte eller berørte parter som er involvert før, under eller etter gjennomføringen av tiltaket	Datoer (dd. mm.ååååå) (eller trinn med datoer) for gjennomføringen av handlingen	Hvordan det vil bli sett, estimert eller målt at tiltaket oppnår målet som det ble opprettet for (knyttet til den felles sikkerhetsmetoden for sikkerhetsstyringssystemet 2018/762, 6.1.1d)		Fylles ut når en søknad om fornying eller oppdatering skal leveres inn. Har en nasjonal sikkerhetsmyndighet ført tilsyn med handlingen – i så fall hvilket og med hvilket resultat. Dersom det ikke finnes en veileder om dette emnet, angis ingen veileder.
1									
...									

VEDLEGG 4

Anvisninger for hvordan sikkerhetssertifiseringsorganet fyller ut feltene i OSS når det utarbeides et felles sikkerhetssertifikat

Når det skal utstedes et felles sikkerhetssertifikat, må sikkerhetssertifiseringsorganet fylle ut de relevante feltene i OSS. Følgende tabell inneholder opplysninger om hvordan dette gjøres (samme nummerering som i OSS).

Tabell 4: Anvisninger for hvordan sikkerhetssertifiseringsorganet gjennomgår og om nødvendig oppdaterer feltene i OSS når det utarbeides et felles sikkerhetssertifikat

Feltnavn	Kommentar
1. Opplysninger om sertifikatet:	
Europeisk identifikasjonsnummer	EIN genereres automatisk.
Type sertifikat	Nytt, fornying eller oppdatering: Dette fylles ut automatisk av OSS på grunnlag av de tilgjengelige opplysningene i det aktuelle søknadsskjemaet og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
Tidligere sertifikat	Dette fylles ut automatisk av OSS på grunnlag av de tilgjengelige opplysningene i det aktuelle søknadsskjemaet og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet. Sikkerhetssertifiseringsorganet oppfordres til å kontrollere at disse opplysningene er korrekte. Merk at denne informasjonen ikke fylles ut med mindre den som fullfører det felles sikkerhetssertifikatet, dobbeltklikker i feltet.
Gyldighetsperiode:	Sikkerhetssertifiseringsorganet angir gyldighetsperioden. Startdatoen for sertifikatets gyldighetsperiode er ikke nødvendigvis den samme som datoen for beslutningen om utstedelse av det felles sikkerhetssertifikatet, men tilpasses i forhold til driftsstarttidspunktet etter søkerens ønske eller i forhold til det tidligere sertifikatets utløpsdato. OSS beregner automatisk fem år ved bruk av den angitte startdatoen for gyldighet. Sikkerhetssertifiseringsorganet kan oppdatere den.
2. Jernbaneforetak:	
2.1. Registrert navn	Jernbaneforetaket identifiseres ved sitt registrerte navn. Dette feltet fylles ut automatisk av OSS på grunnlag av de tilgjengelige opplysningene i det aktuelle søknadsskjemaet og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
2.2. Nasjonalt registreringsnummer	Dette fylles ut automatisk av OSS på grunnlag av de tilgjengelige opplysningene i det aktuelle søknadsskjemaet og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
2.3. Organisasjonsnummer	Dette fylles ut automatisk av OSS på grunnlag av de tilgjengelige opplysningene i det aktuelle søknadsskjemaet og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
3. Sikkerhetssertifiseringsorgan:	
3.1. Organisasjon	Dette fylles ut automatisk av OSS og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet. For søknader som utstedes av byrået, vil dette være Den europeiske unions jernbanebyrå

Feltnavn	Kommentar
3.2. Medlemsstat	Dette fylles ut automatisk av OSS og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
4. Sertifikatets innhold:	
4.1. Driftstype	Dette fylles ut automatisk av OSS og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
4.2. Driftsområde	Dette fylles ut automatisk av OSS og kan redigeres av sikkerhetssertifiseringsorganet.
4.3. Bruksbegrensninger og -vilkår	Her gir OSS sikkerhetssertifiseringsorganet mulighet til å identifisere mulige bruksbegrensninger eller -vilkår som er avtalt under vurderingen.
4.4. Gjeldende nasjonal lovgivning	Ved angivelse av gjeldende nasjonale lovgivning oppfordres de myndighetene som deltar i sikkerhetsvurderingen, til å identifisere spesifikke unntak fra direktiv (EU) 2016/798 som gjelder for de respektive medlemsstatene, og som er relevante for driftstypen og omfanget av driften. Dersom det er behov for flere opplysninger, kan de fortsatt gis i felt 4.6 «Ytterligere opplysninger» i det felles sikkerhetssertifikatet.
4.5. Ytterligere opplysninger	Myndighetene kan bruke dette feltet til å legge til ytterligere opplysninger som er relevante for myndighetene, for eksempel flere driftstyper som kreves etter nasjonal lovgivning (se punkt 4.5), den ansvarlige enheten for vedlikehold eller rollen for et akkreditert eller godkjent opplæringscenter som jernbaneforetaket har påtatt seg.
5. Utstedelsesdato og underskrift:	Datoen genereres automatisk av OSS når dokumentet er underskrevet.

Vedlegg

Modellmal for kartleggingstabell i forhold til kravene i de nasjonale reglene

Fylles ut av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten		Fylles ut av søkeren av et felles sikkerhetssertifikat	
Henvisning (Henvisning til gjeldende meldte nasjonale sikkerhetsregel)	Krav (Overskrift for kravet i gjeldende meldte nasjonale sikkerhetsregel)	Dokumentasjon (Dokumenthenvisning/versjon/ dato/kapittel/punkt mv.)	Beskrivelse (Kort beskrivelse av dokumentet)

European Union Agency for Railways

120 rue Marc Lefrancq
BP 20392
FR-59307 Valenciennes Cedex
Tel. +33 (0)327 09 65 00

era.europa.eu
Twitter @ERA_railways

Guidance for Safety certification:

- ▶ Application Guide for the Granting of Single Safety Certificates
- ▶ Supervision guide
- ▶ Management maturity model
- ▶ Enforcement management model
- ▶ Coordination between national safety authorities – A common approach to supervision
- ▶ Competence management framework for authorities